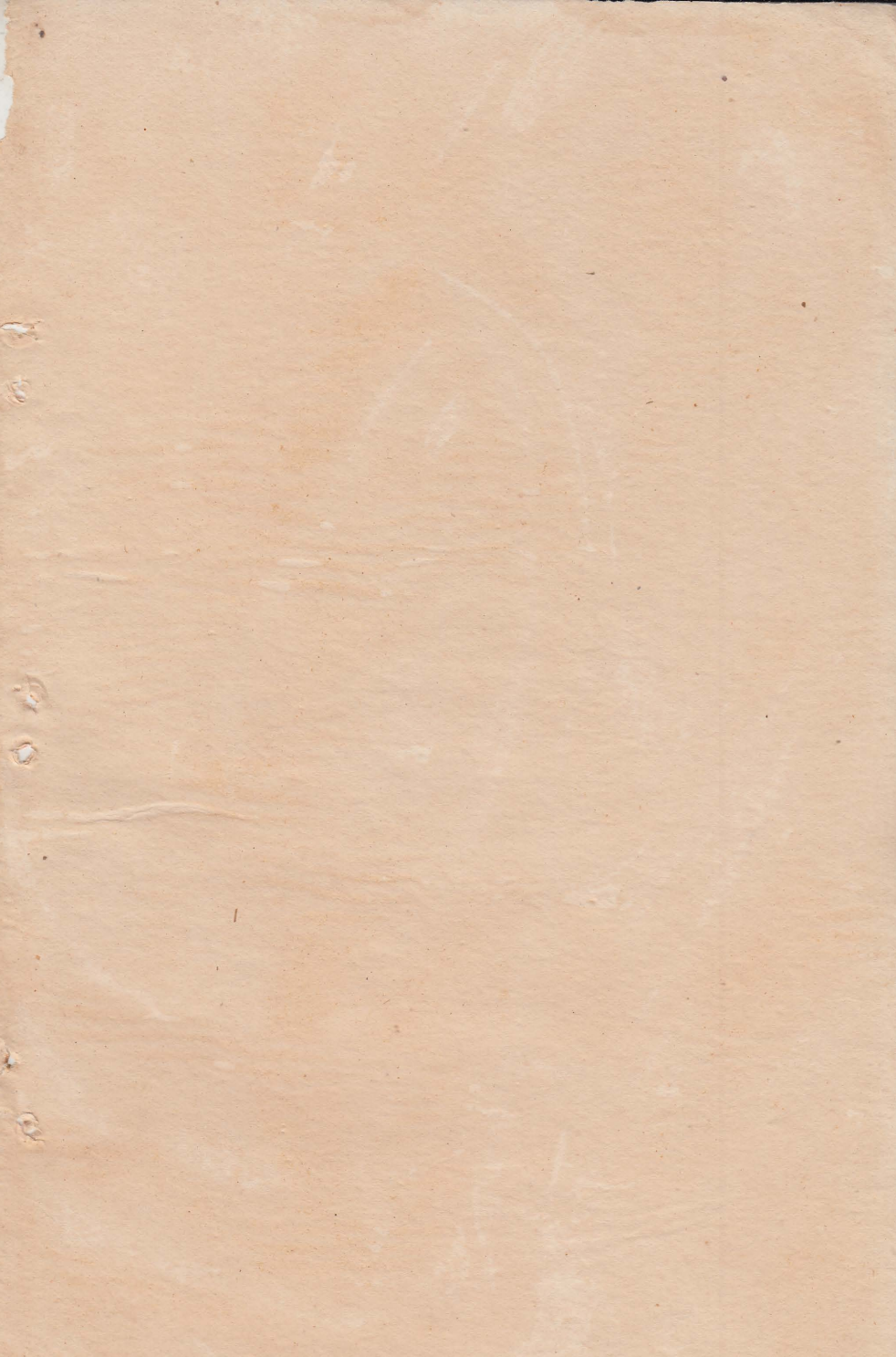

உ ப க் கி ர ம ணி கை.

அவசியம் அடைதற்பாலனவாகிய அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்பவைகளையும், அழகு, புகழ், ஆன்றோர்மதிப்பு, அளவிலாமகிழ்ச்சி முதலியவைகளையும் மக்களுயிர்க்குப் பயப்பது யாது? கல்விப் பொருளேயாம். உற்றவிடத்திலே உதவிசெய்வதாயும், கொடுக்குத் தோறுங் குறைவில்லதாயும், கள்வர்முதலியோராற் கவரப்படாததாயுமிருத்தலாற் கல்விப்பொருள் எவராலும் பேணி வைத்திருக்கத் தக்க ஒரு மஹாரத்தினம் என்று ஆசிரியர் பவபூதியார் கூறுகின்றனர். கல்விப்பொருளில்லாதவர் கண்களுடையராயினுங் குருடரெனப்படுவர். “கண்ணுடைய ரென்போர் கற்றோர் முகத்திரண்டு புண்ணுடையர் கல்லாதவர்” என்பது திருவள்ளுவர்.

இக்கல்விப்பொருளும் இலகுவிலே பெறற்பாலதன்று. எத்தனையோ பலநாளாகப் பல நூல்களையும் வருந்திப் படித்துப் பெறற்பாலதொன்றேயாம். தமிழ்நாட்டிலுள்ள நம்மவர்களாலே படிக்கப்படுவன தமிழ்ப்பாஷையிலுள்ள நூல்களாம். தமிழ்ப்பாஷையிலுள்ள நூல்களெல்லாம் பெரும்பாலுஞ் செய்யுள்வடிவமாகச் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளிலே அமைந்திருக்குஞ் சொற்களுள்ளே பெரும்பாலன அரிதுணர்தற்பாலனவாகிய திரிசொற்களாம். அத்திரிசொற்களையெல்லாம் நிகண்டு நூல்களைக் கிரமமாகப் படித்து நினைத்திருப்பவரே அறிதற்கு வல்லவராவர். ஆதலால் நிகண்டுநூல்கள் மாணவர்களால் ஆதியிலே அவசியம் படிக்கப்படவேண்டியன என்பதை மறுப்பவர் யாவர்! திவாகரம், பிங்கலம், சூடாமணி முதலியவைகளே தமிழ்ப்பாஷையிலே தற்காலம் படிக்கப்படும் நிகண்டுகளாம். இவையெல்லாவற்றுள்ளும் இங்கே பலராலும் படிக்கப்படுவது சூடாமணிகிண்டு.

இச்சூடாமணிகிண்டிலே முதலாவதாகிய தேவப்பெயர்த்தொகுதியிலுள்ள சொற்களுக்குப் பொருள்களெழுதிச் சில வருடங்களுக்கு

முன்னே பிரகடனஞ்செய்தேம். அப்போது வடசொற்களாயுள்ளவ
ற்றின் பொருள்களுக்கு இலிங்கப்பட்டியமும், ஆபிதானிகங்களும் ஆதா
ரமாயின. ஆயினும் பலசொற்களுக்குப் பொருள்களெழுதப்படவில்லை.
சில சொற்களின் பொருள்கள் தவறாயின. பிரதிகள் விலைப்பட்டொழி
ந்தமையானும், புலப்படாத சிலவற்றின் பொருள்களும், திருத்தங்க
ளும் புலப்பட்டமையானும் இரண்டாமுறை பிரகடனஞ்செய்தல்
அவசியமாயிற்று.

இப்போது அவைகள் கொண்டும், வடமொழியிலே அகப்பட்ட
சில நூலுரைகள் கொண்டும், சில தமிழ்நூலுரைகள் கொண்டும் முன்
னர்ப் பொருள்புலப்படாத சொற்களுள்ளே பல சொற்களுக்குப் பொ
ருளெழுதப்பட்டிருக்கின்றன. சில சொற்களின் பொருள்கள் திருத்
தப்பட்டிருக்கின்றன. சில சொற்களுக்குப் பின்னும் பொருள்கள்
சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன.

இவைகட்கு நமது நண்பர்களான யாழ்ப்பாணத்துச் சைவப்பிர
காசவித்தியாசாலையின் அத்தியக்ஷரும், செந்தமிழ்ப்பண்டிதரும், செந்
தமிழ்ப்பரிபாலகருமாகிய ஸ்ரீமான். த. கைலாசபிள்ளையவர்கள் கொடு
த்த நிருத்தமும், மாபாடியமும், ஸ்ரீமான். பண்டிதர் ந. வே. கனக
சபாபதியையரவர்கள் கொடுத்த உபநிடதவுரைகளும் பெரிதும் உப
காரமாயின.

ஒவ்வொரு சொற்களுக்கும் நிருத்தம்போலப் பகுதி விசுதிகளும்
பிறவுங் காட்டிப் பொருள்கூறப்புகின் மிகப்பரக்குமென்றஞ்சி அவை
யொன்றுங் கூறாது பொருள்கண்மாத் திரங் கூறப்பட்டன. பொருள்
புலப்படாதனவும் பல. வருவெனக் கண்டவைகளைத் திருத்தி வெளி
ப்படுத்துதல் அறிஞர் கடன்.

யாழ்ப்பாணத்துச் } இங்ஙனம்,
சைவப்பிரகாசவித்தியாசலை }
சோபகிருதுஸ்ரீ சித்திரைமீ. } அ. குமாரசுவாமிப்பிள்ளை.

கணபதி துணை.

சூடாமணி நிகண்டு.

சிறப்புப்பாயிரம்.

பொன் னுநன்மணியுமுத்தும்புனைந்தமுக்குடைநிழற்ற
மின்னுபூம்பிண்டிநீழல்வீற்றிருந்தவனைவாழ்த்தி
மன்னியகிண்டுசூடாமணியெனவொன்றுசொல்வன்
இந்நிலந்தன்னின் மிக்கோர்யாவருமினிதுகேண்மின்.

(க)

பூமலியசோகினீழற்பொலிந்தவெம்மடிகண்முன்ன
ளேமமாமுத னூல்சொல்லக்கணதாரியன் றபாவாற்
றாமொருவழிநூல்சொல்லச்சார்புநூல்பிறருஞ்சொல்லத்
தோமிலாமுன்றுநூ னுந்துவமெனவுதித்தவன்றே.

(உ)

அங்கதுபோயபின்றையலகினூல்பிறந்தமற்றுஞ்
செங்கதிர்வரத்திற்றேன் னுந்திவாகரர்கிறப்பின்மிக்க
பிங்கலருரை நூற்பாவிற்பேணிநர்செய்தார்சேர
இங்கிவையிரண்டுங்கற்கவெளிதலவென்றுசூழ்து.

(ங)

சொல்லொடுபொருளுணர்ந்தோன்சோதிடநீதிவல்லோன்
நல்லறிவாளனெங்கண றுங்குன்றைஞானமூர்த்தி
பல்லுயிர்க்கொருதாயாகும்பரமன்மாமுனிவன்மெய்நூல்
வல்லுநர்வல்லார்க்கெல்லாம்வரையறத்தரையில்வந்து.

(ச)

பரிதியொன்றுதயஞ்செய்துபங்கயமநேக்கோடி
முருகெழமலர்வித்தென்னமுருமுடனகமலர்த்தி
மருவுமுத்தமிழைமுன்னுள்வளர்த்தபாண்டியரேபோலக்
கருதியவெல்லாந்த்நுகவிமணிமாலேசூடி.

(ரு)

செகமெனும்பளிங்குமாடத்திகிரிவேந்தரையேபோலப்
புகழெனும்பஞ்சிசேர்த்திப்பொலிவுறுபோத்தாணி
மகிழ்குணபத்திரனெங்கள்வழித்தெய்வம்போல்வான்சொல்ல
இகபரமிரண்டும்வேண்டியியலிசைவல்லோர்கேட்பு. (சு)

விரவியதேவர்மக்கள்விலங்கொடுமரமிடம்பல்
பொருள்செய்யும்வடிவுபண்புபோற்றியசெயலொளிப்பேர்
ஒருசொற்பல்பொருளினோடுமுரைத்தபல்பெயர்க்கூட்டந்தான்
வருமுறைதிவாகரம்போல்வைத்துப்பிங்கலந்தைதன்னில். (எ)

ஒருங்குளபொருளுமோர்த்திட்டுரைத்தனன்விருத்தந்தன்னில்
இருந்தவைல்லோர்குற்றமியம்பிடாரென்பதெண்ணித்
திருந்தியகமலவூர்திதிருப்புகழ்புராணஞ்செய்தோன்
பரந்தசீர்க்குணபத்திரன் றுள்பணிந்தமண்டலவன்றானே. (அ)

சிறப்புப்பாயிர முற்றிற்று.

மு த ல ல வ து

தேவப்பெயர்த்தொகுதி.

அருகெண்ணகுணனிச்சிந்தனறவாழிவேந்தன்வாமன்
சின்னவரனுறுவன்சாந்தன்சினேந்திரனீதிநூலின்
முனைவன்மாசேனன்றேவன்மூவுலகுணர்ந்தமூர்த்தி
புனிதன்வென்றோன்விராகன்பூமிசைநடந்தோன்போதன்.

அருகன்பெயர்.

பெயர்.	பொருள்.	பெயர்.	பொருள்.
அருகன்—பூசிக்கத்தக்கவன், மதிக்கத் தக்கவன்.		சாந்தன்—பொறுமையுடையவன், மகிழ்ச்சியுடையவன்.	
அருகன்—பாவமில்லாதவன், துக்கமில்லாதவன், கலக்கமில்லாதவன் (அந்-இன்மை. அகம்-பாவம், துக்கம், கலக்கம்.)		சினேந்திரன்—* எண்வகைக் கன்மங்களையும் வென்றவன்.	
‡ எண்குணன்—எட்டுக்குணங்களுடையவன்.		முனைவன்—முதல்வன்.	
நிச்சிந்தன்—சிந்தித்தற்கரியவன்.		மாசேனன்—பெரியசேனையுடையவன்	
அறவாழிவேந்தன்—அறச்சக்கரத் தலைவன்.		தேவன்—பிரகாசமுடையவன், மகிழ்ச்சியுடையவன்.	
வாமன்—வணங்கப்படத் தக்கவன்.		மூவுலகுணர்ந்தமூர்த்தி—மூன்றுலகங்களாலு மறியப்பட்டகடவுள்.	
சினன்—வினைகளாவென்றவன், பூசிக்கத்தக்கவன்.		புனிதன்—சுத்தமுடையவன், புதியவன்.	
வரன்—சிறந்தவன், தலைவன்.		வென்றோன்—வினைகளை வென்றவன்.	
உறுவன்—யாவரினுமிக்கவன்.		விராகன்—இச்சையல்லாதவன்.	
		பூமிசைநடந்தோன்— தாமரைப்பூவை வாகனமாகக்கொண்டசென்றவன்.	
		போதன்—அறிவுடையவன். (க)	

பண்ணவன் கமலவூர்திபரமேட்டிகாதிவென்றோன்
புண்ணியன்புலவன்புத்தன்பூரணன்பொன்னெயிற்கோன்
விண்ணவன் விமலன் வீரன் விநாயகன் வீதசோகன்
அண்ணல்வின்மதனைவென்றோனருட்கொடிவேந்தனுசான்.

‡ எண்குணங்களாவன: முடிவிலாவறிவு, முடிவிலாக்காட்சி, முடிவிலாவீரியம், முடிவிலாவிற்பம், நாமமின்மை, கோத்திரமின்மை, ஆயுவிண்மை, அழிவிண்மை என்பன.

* எண்வகைக் கன்மங்களாவன: ஞானாவரணீயம், தரிசனாவரணீயம், வேதநீயம், மோகநீயம், ஆயுஷ்யம், நாமம், கோத்திரம், அந்தராயம் என்பன.

பெயர்.

பொருள்.

பெயர்.

பொருள்.

பண்ணவன்—தகுதியுடையவன்.
 கமலவூர்தி—தாமரைப்பூவாகிய வாகன
 முடையவன்.
 பரமேட்டி—மேலானவிடத்தில் இருப்
 பவன். [றவன்.
 காதிவென்றேன்—+உபாதிசனைவென்
 புண்ணியன்—நற்செயலுடையவன்.
 புலவன்—எல்லார்க்குமறிவாயுள்ளவன்.
 புத்தன்—அறிவுடையவன்.
 பூரணன்—நிறைவுடையோன்.
 பொன்னெயிற்கோன்—(உதயதரம் பிரீ
 திதரம் கல்யாணதரம் என்னும்)
 பொன்மதில்களுக்குத் தலைவன்.

விண்ணவன்—சுவர்க்கவாசி
 விமலன்—மலமில்லாதவன்.
 வீரன்—முடிவிலலாத வீரியமுடையவ
 ன்.
 விநாயகன்—உயிர்களுக்கு உறுதிபோ
 திப்பவன்.
 வீதசோகன்—சோகமில்லாதவன்.
 அண்ணல்—பெருமையுடையவன்.
 மதனைவென்றேன்—மன்மதனை வென்
 றவன்.
 அருட்கொழுவேந்தன்—அருளாகிய
 கொழுவையுடைய தலைவன்.
 ஆசான்—குருமூர்த்தியாயுள்ளவன். (உ)

முத்தன்மாமுனிகருத்தன் முக்குடைச்செல்வன் முன்னோன்
 சித்தனென்சிறப்புமுள்ளோன் திகம்பரன் கொல்லாவேதன்
 நித்தனின் மலனின்னாமனிராயுதனேமிநாதன்
 அத்தனானந்தன் சோதியரியணைச்செல்வனாதி.

முத்தன்—காமாதிகளால் விடப்பட்ட
 வன், பாசங்களால் விடப்பட்ட
 வன்.
 மாமுனி—விருப்பு வெறுப்பு முதலிய
 ன நீங்கினவர்களுள்ளேமிக்கவன்.
 கருத்தன்—உலகத்தைப் படைத்தவ
 ன்.
 முக்குடைச்செல்வன்—மூன்று குடை
 களாகிய சிறப்புடையவன்.
 முன்னோன்—எவர்க்கும் முன்னுள்ளவ
 ன்.
 சித்தன்—செயற்பாலவற்றைச் செய்
 து முடித்தவன், எண்வகைச்சித்
 திகளையுமுண்டாக்கினவன்.
 என்சிறப்புமுள்ளோன்—† எட்டாகிய
 சிறப்புகளுடையவன்.

திகம்பரன்—திக்கனைவஸ்திரமாகவுடை
 யவன், வஸ்திரமில்லாதவன்.
 கொல்லாவேதன்—கொல்லாமை போ
 திக்கும் வேதகர்த்தா.
 நித்தன்—பிறப்பிற்பற்றவன்.
 நின்மலன்—மலமில்லாதவன்.
 நின்னாமன்—நாமமின்மையுடையவன்.
 நிராயுதன்—ஆயுதம் பிடியாதவன்.
 நேமிநாதன்—அருளாழிக்குத்தலைவன்.
 அத்தன்—அகிலகாரணமானவன், மெ
 ய்ப்பொருளாயுள்ளவன்.
 ஆனந்தன்—இன்பமுடையவன்.
 சோதி—ஒளியாகி நிற்பவன்.
 அரியணைச்செல்வன்—சிங்காசனமாகி
 ய சிறப்புடையவன்.
 ஆதி—பிரபஞ்சகாரணன். (உ)

+ உபாதிசன் ஞானாவரணீயம் முதலியன.

† எட்டுச்சிறப்புக்களுமிறைவ என்பதைச் “சுடர்மண்டலஞ்சுரதுந்துபிதெய்
 வத்துவனிசிங்கப்-பிடர்மண்டல வண்ணிண்டி வெண்சாமரை பெய்ம்ம
 லரி- னடர்மண்டலமழையம்பொற்குடைமும்மையாமடி யோ- மிடர்ம
 ண்டலங்கெட்பாற்கிமையோர்செயுமென்சிறப்பே” என்னுந் திரு
 நூற்றந்தாதியானுணர்க.

ஆத்தன்குற்றங்களில்லானசோகமர்கடவுளாதன்
சாத்தன்வேதாந்தனாத்தன்சமியநாமயன்சுயம்பு
நீத்தவன்பிதாவிதாதாநிரமபரனந்தநூனி
தீர்த்தன்மாற்பகவன்சாமிசீபதிசீமான்செய்யோன்.

பெயர்.	பொருள்.	பெயர்.	பொருள்.
ஆத்தன்—சத்தியமுடையவன், தக்கவன்.		சுயம்பு—தானேதோன்றினவன்.	
குற்றங்களில்லான்—(பசிமுதலிய) குற்றங்களில்லாதவன்.		நீத்தவன்—பற்றினை நீக்கினவன்.	
அசோகமர்கடவுள்—அசோகமர நீழலிலிருக்கும் கடவுள்.		பிதா—உயிர்கட்குத் தந்தை.	
ஆதன்—முதன்மையுடையவன். [ன்.		விதாதா—சிறுட்டிப்பவன்.	
சாத்தன்—துட்டர்களைத் தண்டிப்போ		நிரம்பரன்—வஸ்திரமில்லாதவன்.	
வேதாந்தன்—வேதத்தின் முடிந்தபொருளாயுள்ளவன்.		அநந்தநூனி—முடிவில்லாத நூனமுடையவன்.	
நாதன்—தலைவன்.		தீர்த்தன்—நியமிப்பவன், மேன்மையுடையவன்.	
சமி—அந்தக்கரணங்களுையடக்கினவன்.		மால்—பெருமையுடையவன்.	
(விருப்பு வெறுப்பிற்) சமமுடையோன்.		பகவன்—ஓகேவல்லுந்முடையவன்.	
அநாமயன்—நோயில்லாதவன்.		சாமி—எல்லாமுடையவன்.	
		சீபதி—திருவுக்கு நாயகன்.	
		சீமான்—ஈழியையுடையவன்.	
		செய்யோன்—நேர்மையுடையவன். ()	

நிருமலன்வரதன்சாதுநிரஞ்சனன்விறலோன்யோகி

தருமராசன்யுகாதிசதுர்முகன்சாதரூபி

திருமறுமார்பனிசிவகதிக்கிறைதொண்ணூற்றே

அருகன்பேராகுமற்றுமபிதானமந்தமாமே.

நிருமலன்—மலமில்லாதவன்.	தருமராசன்—தருமங்களுக்குத் தலைவயுகாதி—யுகமுதல்வன். [ன்.
வரதன்—வரங்கொடுப்பவன்.	சதுர்முகன்—நான்குமுகங்களுடையவன்.
சாது—நேர்மையுடையவன், காரியங்களைச் செய்து முடிப்போன், நல்லொழுக்கமுடையவன்.	சாதரூபி—சித்திரமானரூபமுடையவன்
நிரஞ்சனன்—குற்றமில்லாதவன்.	திருமறுமார்பன்—திருவென்னும் மறுவமைந்த மார்புடையவன்.
விறலோன்—வலிமையுடையவன்.	சிவகதிக்கிறை—வீட்டுலகிற்கு நாயகன்.
யோகி—யோகமுடையவன்.	

சங்கரனிறையோன்சம்புசதாசிவன்பேயொடாடி

பொங்கரவணிந்தழர்த்திபுரந்தகன்பூதநாதன்

o கேவலஞானம்—தீரிகாலவுணர்ச்சி. இதன்பொருளும், அருகன்பெயர்களுள்ளே வேறு பல சொற்களின் பொருளும் சிலப்பதிகாரத்து நாகொண்காடையுரையிற் கண்டது.

† ஸ்ரீ—அலங்காரம், செல்வம், ஒளி, புத்தி.

கங்கைவேணியன்கங்காளன்கடுக்கையங்கண்ணிகுடி
மங்கையோர்பாகன்முன்னோன்மகேச்சுரன்வாமதேவன்.

சிவன்பெயர்.

பெயர்.

பொருள்.

பெயர்.

பொருள்.

சிவன்—சுகத்தோடுகூடினவன், விகார
மில்லாதவன், நல்லோருடைய ம
னந் தம்மிடத்திலே கிடக்கப்படுப
வன், நல்லோர் மனத்திற்கிடப்பவ
ன், நன்மையுடையவன், நன்மை
கொடுப்பவன், ஒளியுடையவன், மு
த்திகொடுப்பவன்.

சங்கரன்—சுகஞ்செய்பவன்.

இறையோன்—எங்குந் தங்குதலுடைய
வன்.

சம்பு—சுகஞ்செய்பவன்.

சதாசிவன்—எப்பொழுதும் நன்மைசெ
ய்பவன்.

பேயொடாடி—பேயோடு ஆடுபவன்.

அரவணிந்தமூர்த்தி—பாம்பணிந்த வடி
வமுடையவன்.

புராந்தகன்—முப்புரங்களையழித்தவன்.

பூதநாதன்—பூதகணங்களுக்குத் தலைவ
ன், உயிர்களுக்குத் தலைவன்.

கங்கைவேணியன்—கங்கைதரித்த ச
டையுடையவன்.

கங்காளன்—முழுவெலும்பு தரித்தவன்.
கடுக்கையங்கண்ணிகுடி—கொன்றை
மாலையணிந்தவன்.

மங்கையோர்பாகன்—தேவியை ஒருபா
கத்திலுடையவன். [வன்.

முன்னோன்—எல்லார்க்கும் முன்னா
மகேச்சுரன்—மேலாகிய ஐசுவரியமு
டையவன், ஈசுவரருள்ளே மிக்
கோன்.

வாமதேவன்—மேலானதேவன், இடப்
பக்கத்திற் தேவியையுடையவன்.

நீலகண்டன்மாதேவன்நிருமலன் குன்றவில்லி

சூலபாணியனீசானன்பசுபதிகடலையாடி

காலகாலன்கபாலியுருத்திரன்கைலையாணி

ஆலமர்கடவுணித்தனைம்முகன்பரசுபாணி.

நீலகண்டன்—கரியகழுத்துடையவன்.

மாதேவன்—மேலான தேவன், பெரிய

ஒளிமயமானவன்.

நிருமலன்—மலமில்லாதவன்.

குன்றவில்லி—மேலாகிய வில்லையுடைய
வன்.

சூலபாணியன்—சூலந்தரித்த கையுடைய
வன். [வன்.

ஈசானன்—மகாசாமர்த்தியமுடையவ
பசுபதி—ஆன்மாக்களைக் காப்பவன்.

சுடலையாடி—சுடலையிலாடுதலுடையவ
ன். [வன்.

காலகாலன்—யமனுக்கும் முடிவுசெய்த

கபாலி—தலையோட்டினத்தரித்தவன்,

உருத்திரன்—பகைவரையழுவிப்போ
ன், துக்கத்தினை நீக்குவோன்,

*திங்கினை நீக்குவோன், சமுசாரப
ந்தத்தினின்றும் உயிர்களை விடுவி
ப்போன், சப்தமயப்பிரபஞ்சத்தி
னைத் தன்வசஞ்செய்தவன், எல்
லாச் சொற்களாலுஞ் சொல்லப்ப
டுவோன், பிரமஞாந்ததைப் போ
திப்பவன், மௌன சமாதியைப்
போதிப்பவன், பிரமவித்தையின
ல் உயிர்களுடைய அறியாமை
யைக் கரைப்பவன், ஆன்மாக்க
ளால் அழுதடையப்படுபவன், த
மோருணத்தைத் தன்வசப்படுத்தி
க்கொண்டவன், உயிர்களிடத்து
ள்ள அஞ்ஞானநிமித்தந் துயருறு
வோன், எவ்வுலகிற்கும் அச்சங்
கொடுப்பவன்.

* இது முதலிய பொருள்கள் சாபாலவுபரிடதவுரையிற் கண்டது.

பெயர்.	பொருள்.	பெயர்.	பொருள்.
கைலையாளி—கைலாசமலையில் வசிப்பவன்.		ஐம்முகன்—ஈசானமுதலிய ஐந்துமுகங்களுடையவன்.	
ஆலமர்கடவுள்—கல்லாலின்புடையிருந்த கடவுள்.		பரசுபாணி—மழுவாயுத்தரித்த கையுடையவன்.	(௭)
ரித்தன்—பிறப்பிறப்பற்றவன்.			

அந்திவண்ணன் முக்கண்ணன் மூலாடிபாண்டரங்கள்
சந்திரசேகரனானந்தன்சடைமுடியநந்தனாதி
தந்தியீருரியோனம்பன் தற்பரவீறணிந்தோன்
நந்தியீச்சுரனே நூர்ந்தோனக்கன் மாஞானமூர்த்தி.

அந்திவண்ணன் — செந்நிறமுடையவன்.	ஆதி—உற்பத்திக்குக் காரணன்.
முக்கண்ணன் — மூன்றுகண்களுடையவன்.	தந்தியுரியோன்—யானைத்தோலுடையவன்.
அழலாடி—அழலிலாடுதலுடையவன்.	நம்பன்—விரும்பப்படுபவன்.
பாண்டரங்கள்—பாண்டரங்கமென்னுங்கூத்துடையவன்.	தற்பரன்—ஆன்மாவக்கு மேலானவன்.
சந்திரசேகரன்—சந்திரனைச்சிரபூஷணமாகவுடையவன்.	நீறணிந்தோன்—விபூதியணிபவன்.
ஆனந்தன்—பெருமகிழ்ச்சியுடையவன்.	நந்தி—மகிழ்ச்சியுடையவன்.
அநந்தன்—அழிவில்லாதவன், அளவிலடங்காதவன்.	ஈச்சுரன்—மகாமகிமையுடையவன்.
	ஏறார்ந்தோன்—இடபவாகனம் செலுத்துபவன்.
	நக்கன்—சங்காரகருத்தன், நிருவாணி.
	ஞானமூர்த்தி—அறிவுருவாயுள்ளவன்.

வரன்மறைமுதலியீசன்மானிடமேந்திசோதி
பிரமன்மாற்கரியேன்றாணுபிஞ்சுகன்பினாகபாணி
பரமனெண்டோளன்பர்க்கன்பவன்யோகிபகவானேகன்
அரனுமபதிசிவன்பேரறுபத்தாறந்தமற்றும்.

வரன்—மேலானவன்.	பரமன்—மகிமையுடையவன்.
மறைமுதலி—வேதத்திற்கு முதல்வன்.	எண்டோளன்—எட்டுப்புயமுடையவன்.
ஈசன்—எல்லா—மேன்மையுமுடையவன்.	பர்க்கன்—ஒளியுடையவன். [ன்.
மானிடமேந்தி—மானை இடப்பக்கத்திலேந்தினவன்.	பவன்—எல்லாவற்றையும் பிறப்பிப்பவனாகி—யோகமுடையவன்.
சோதி—ஒளிவடிவாயுள்ளவன்.	பகவான்—மகிமை, வீரியம், புகழ், திரு,
பிரமன்மாற்கரியோன்—பிரமவிட்டுறுக்களாலறியப்படாதவன்.	ஞானம், வைராக்கியம் என்னும் ஆறுமுடையவன்.
தாணு—அசைவில்லாதவன், ஊழியிலுநிலைபெறுபவன்.	ஏகன்—மூக்கியமுடையவன்.
பிஞ்சுகன் — தலைக்கோலமுடையவன், சங்கராகர்த்தன்.	அரன்—முடிவில் எல்லாவற்றையுமழிப்பவன், மலத்தினை அழிப்பவன்,
பினாகபாணி—பினாகமென்னும் வில்லுத்தரித்த கையுடையவன்.	உயிர்களை உயர்ந்தநிலையிற் போகச்செய்வோன்.
	உமாபதி—பார்வதிதேவிக்கு நாயகன்.

இலசூமோர்குண்டலன்மற்றிரேவதிகொண்கன்முற்றும்
நிலவியமுசலிவென்றேநிகழ்நீலாம்பரனந்தன்
அலமுறுபடையாக்கொண்டோனச்சுதன்முன்னர்வந்தோன்
பலபத்திரன்காமபாலன்பனந்தாமன்பலதேவன்பேர்.

பலதேவன்பெயர்.

பெயர்.

பொருள்.

பெயர்.

பொருள்.

பலதேவன்—சாமர்த்தியத்தால் விளங்
குலோன்.
ஓர்குண்டலன்—ஓற்றைக் குண்டலமு
டையவன்.
இரேவதிகொண்கன்—இரேவதிதேவிக்
கு நாயகன்.
முசலி—உலக்கைப்படையுடையவன்.
வெள்ளை—வெண்ணிறமுடையவன்.
நீலாம்பரன் — கரியவஸ்திரமுடையவ
ன்.

அந்தன்—சேடாவதாரமாயுள்ளவன்.
அலப்படைகொண்டோன்—கலப்பை
யை ஆயுதமாகவுடையவன்.
அச்சுதன்முன்னர்வந்தோன் — கிருஷ்
ணனுக்கு முன் பிறந்தவன்.
பலபத்திரன் — சாமர்த்தியத்தினாலே
மிக்கவன்.
காமபாலன்—மன்மதனைக்காப்பவன்.
பனந்தாமன்—பனைவடிவமான கொடி
யுடையவன். (க0)

மாதவன்மாயன்செய்யவாமனன்வாசுதேவன்
சீதரனந்தகோபன்றிருமகனுவணமேற்ற
கேதனன்பதுமநாபன்கேசவன்பஞ்சவர்க்குத்
தூதனேசார்ங்கபாணிசுரிமுகச்சங்கமேந்தி.

அரியின்பெயர்.

அரி—அடியர்துயர் களைபவன், பகைவ
ரையழிப்பவன்.
மாதவன்—இலக்குமிக்கு நாயகன், மது
வித்தை என்னும் வேதபாகத்தினை
ற்புகழப்பட்டவன், மௌந்தியாந
யோகங்களுடையவன், மதுவென்
பவன்மரபிற் பிறந்தவன்.
மாயன்—மாயமுடையவன், அதிசயமா
ன செயலுடையவன், கருநிறமு
டையவன்.
வாமனன்—குறள்வடிவுடையவன்.
வாசுதேவன்—வசுதேவனுடைய புத்தி
ரன்.
சீதரன்—இலக்குமியை மார்பிலே தரி
த்தவன்.

நந்தகோபன்மகன்—நந்தனாகிய இடை
யனுக்கு மகன்.
உவணகேதனன்—கருடக்கொடியுடை
யவன்.
பதுமநாபன் — நாயியிற் றுமரைப்பூவு
டையவன்.
கேசவன் — அழகிய மயிருடையவன்,
‡ கேசியென்னுமசுரனைக் கொன்ற
வன்.
பஞ்சவர்க்குத் தூதன்—(தருமன்முதலி
ய) ஐவர்க்குந் தூதுசென்றவன்.
சார்ங்கபாணி—சார்ங்கமென்னும் வில்
லைக் கையிலுடையவன்.
சங்கமேந்தி—(பாஞ்சன்னியமென்னு
ம்) சங்கினையேந்தினவன். (கக)

கொண்டல்வண்ணன்காகுத்தன்கோலிந்தனச்சுதன்மால்
விண்னுவேலையிற்றுயின்றேமுள்விரகினுலந்திபூத்தோன்

‡ கேசி-கஞ்சனாலனுப்பப்பட்டக் குதிரைவடிவாய் வந்த ஓரசுரன்.

வண்டுழாய்மவுவிபாதிவராகன்வைகுண்டநாதன்
முண்டகாசனேகேள்வன்றாமோதரன்முராரிநேமி.

பெயர்.	பொருள்.	பெயர்.	பொருள்.
கொண்டல்வண்ணன்—	கருநிறமுடையவன்.	துழாய்மௌலி—	முடியிலே துளவமாலையையுடையவன்.
காகுத்தன்—*	ககுத்தனுடைய மரபிற் பிறந்தவன்.	ஆகிவராகன்—	முதன்மையான பன்றியவதாரமுடையவன்.
கோவிந்தன்—	பசுக்களையடைந்தவன், சலத்திலே யமிழ்ந்திய பூமியைப் பன்றியாயடைந்தவன்.	வைகுண்டநாதன்—	வைகுண்டத் தலைவன்.
அச்சுதன்—	அழிவில்லாதவன், தன்னுடைய தானத்தினின்றும் பெயராமல்—பெருமையுடையவன் [தோன்.	முண்டகாசனேகேள்வன்—	இலக்குமிக்கு நாயகன்.
விண்டு—	வியாபகமுடையவன்.	தாமோதரன்—	கயிற்றினாற் கட்டப்பட்ட வயிற்றினையுடையவன், வயிற்றிலே துளவமாலையுடையவன்.
வேலையிற்றுயின்றோன்—	பாற்கடலில் நித்திரைசெய்பவன்.	0 முராரி—	முராசரனுக்குப் பகைவன்.
உந்திபூத்தோன்—	உந்தியிலே தாமரை பூவுடையவன்.	நேமி—	நிமிமரபிற் பிறந்தவன், நடத்துவோன். (கஉ)

வலவன்றேவகிதன்மைந்தன்வனமாலிபடியிடந்தோன்
சலசலோசனனனந்தசயனன்பீதாம்பரன்பேர்
உலகளந்தருள்வோன்பஞ்சாயுதனுலகுண்டபெம்மான்
அலகைதன்முலையோடாவிருந்தினோரைசிங்கன்.

வலவன்—(அருச்சுனனுக்குத்) தேர்ப்பாகனுனவன்.	உலகளந்தருள்வோன்--உலகத்தையளந்தவன்.
தேவகிமைந்தன்—	தேவகியென்பவனுடைய புதல்வன்.
வனமாலி—	துளசிமால அணிபவன்.
படியிடந்தோன்—	பூமியைக்கிழித்தவன்.
சலசலோசனன்—	தாமரைப்பூப்போன்ற கண்ணுடையவன்.
அனந்தசயனன்—	சேடனாகிய படுக்கையுடையவன்.
பீதாம்பரன்—	பொன்வஸ்திரமுடையவன்.
	உலகுண்டபெம்மான்—பூமியையுண்டபெருமான்.
	அலகைமுலையோடாவிருந்தினோன்—பூதனையென்னும் பசாசின முலைப்பாலோடுண்டவன்.
	நாரசிங்கன்—

மனுடவடிவும் சிங்கவடிவுமான உருவமுடையவன். (கக)

அரவணைச்செல்வன்கண்ணனறிதுயிலமார்த்தமூர்த்தி
பிரமணைப்பெற்றதாதைபின்னேகேள்வன்முகுந்தன்
கரியவனெடியோன்காவற்கடவுணரணனேழேழே
அரியின்பேராகுமற்றுமபிதானமந்தமாமே.

* ககுத்தன்—சூரியவமிசத்துள்ள ஓரசன். 0 முரன்—நாகாசரனுடைய தமையன்.

† பஞ்சாயுதங்களாவன: வில், வாள், சங்கு, சக்கரம், தண்டு என்பன.

பெயர்.

பொருள்.

பெயர்.

பொருள்.

அரவணைச்செல்வன்—பாம்பிணையிற் கிடப்பவன்.

கண்ணன்—நீருண்டமேகம்போற் கரியவன், எல்லாஞ்செய்பவன்.

அறிதுயிலமர்ந்தமூர்த்தி—அறியும் (யோக) நித்திரைசெய்பவன்.

பிரமணீன்பெற்றதாதை—பிரமாவைப் பெற்றவன்.

பிண்ணைகள்வன்—நப்பிண்ணை என்ப

வளுக்கு நாயகன், இலக்குமிக்கு நாயகன்.

முகந்தன்—மோகங்கொடுப்பவன்.

கரியவன்—கருநிறமுடையவன்.

நெடியோன்—நீண்டவடிவத்தையுடையவன். [டவுள்.

காவற்கடவுள்—காத்தற்றொழிற்குக் கநாரணன்—சலத்திலேவசிப்பவன், நர

சன்மமடைபவன். (கசு)

பிரமன்மேதினிபடைத்தோன்பிதாமகன்பிதாவிதாதா
வரனயன்மலரோனிந்தமண்பொதுத்தந்தைவேதா
இரணியகருப்பன்போதனினியமா லுந்திவந்தோன்
சூரவன்னுதிமமுயர்த்தகொடியினன்னவூர்தி.

பிரமன்பெயர்.

பிரமன்—வேதமோதுவோன், வளர்ச்சியுடையவன்.

மேதினிபடைத்தோன்.—உலகினைச்சிருட்டித்தவன். [ந்தை.

பிதாமகன்—தந்தையாயுள்ளார்க்குத் தபிதா—உலகிற்குத் தந்தை.

விதாதா—உலகைச் சிருட்டித்தவன்.

வரன்—(தேவர்களுட்) சிரேட்டன்.

அயன்—விட்டுணுவிடத்திற்பிறந்தவன்.

மலரோன்—தாமரைப்பூவிவ்ருப்பவன்.

மண்பொதுத்தந்தை—பூமிக்குப் பொதுவான பிதா.

வேதா—சிருட்டிப்பவன்.

இரணியகருப்பன்—பொன்மயமான கருப்புமுடையவன், கருவிற்பொன்னுடையவன்.

போதன்—அறிவுடையவன்.

மாலுந்திவந்தோன்—விட்டுணுவின் உந்தியினின்றுமுதித்தவன்.

சூரவன்—பெருமையுடையவன்.

ஒதிமமுயர்த்தகொடியினன்—அன்னக்கொடியுடையவன்.

அன்னவூர்தி—அன்னவாகனமுடையவன். (கரு)

இறைசதானந்தனீண்டவெண்கணன்விதிசயம்பு
மறையவனந்தன்ஞானிமான்மகன்வாணிகேள்வன்
முறைதெரிபகவன்வாறோர்முதுவன்நான்முகன்விரிஞ்சன்
நறைமலிகமலயோனிநாமமாறைந்துமாமே.

இறை—சர்வலோகத்திற்குத் தலைவன்.

* சதானந்தன்—வெகுமகிழ்ச்சியுடையவன்.

எண்கணன்—எட்டுக் கண்களுடையவன்.

விதி—எல்லாஞ்சிருட்டிப்பவன்.

சயம்பு—தானேதோன்றினவன்.

மறையவன்—வேதங்கனையோதுவோன்.

அநந்தன்—முடிவில்லாதவன்.

ஞானி—அறிவுடையவன்.

மான்மகன்—விட்டுணுவின் மகன்.

வாணிகேள்வன்—நாமகளுக்குநாயகன்.

பகவன்—ஐசுவரியம் முதலிய ஆறு முடையவன்.

பெயர்.	பொருள்.	பெயர்.	பொருள்.
வானோர்முதுவன்—தேவருள்ளே மிக் கவன்.		விஞ்சன்—சிறுட்டிப்பவன், அன்ன வாகனமுடையவன்.	
நான்முகன்—நான்கு முகங்களுடைய வன்.		கமலயோனி— விட்டுணுவின் உந்திக்கம லத்தைப் பிறப்பிடமாகவுடையவன்.	

தருமராசன்முனீந்திரன்சினன்பஞ்சதாரைவிட்டே
அருள்சுரந்தவுணர்க்கூட்டுந்ததாகதனாதேவன்
விரவுசாக்கியனேசைனன்விநாயகன்சினந்தவிர்ந்தோன்
அரசுநீழிலிருந்தோனறிவரன்பகவன்செல்வன்.

புத்தன்பெயர்.

புத்தன்—'எல்லாவற்றையும் கணபங்க மென்று) நினைப்பவன்.	சைனன்—உபாசகன்.
தருமராசன்— கொல்லாமை வாய்மை முதலியதருமங்களுக்குத்தலைவன்.	விநாயகன்—நன்மைபோதிப்பவன்,மே லானவன்.
முனீந்திரன்—முனிவருள்ளேமிக்கவன்.	சினந்தவிர்ந்தோன்— கோபமில்லாதவ ன்.
சினன்—(சம்சாரத்தை) வென்றவன்.	அரசுநீழிலிருந்தோன்— அரசமரநீழ வில் இருந்தவன்.
ததாகதன்—நல்லறிவுடையவன்.	வரன்—மேலானவன்.
ஆகி—முதல்வன்.	பகவன்—மேன்மைமுதலியஆறுமுடை வன், மேலானவன்.
தேவன்—ஒளியுடையவன்.	செல்வன்—சிறப்புடையவன். (கஎ)
சாக்கியன்— தேக்கமரச்சோலையிலிருப் பவன், சாக்கியமரபிற் பிறந்தவன்.	

அண்ணலேமாயாதேவிசுதனகளங்கமூர்த்தி
நண்ணியகலைகட்கெல்லாநாதன்முக்குற்றமில்லோன்
எண்ணில்கண்ணுடையோன்வாமனேற்றபுண்ணியத்தின்மூர்த்தி
புண்ணியமுதல்வன்சாந்தன்பூமிசைநடந்தோன்புத்தன்.

அண்ணல்—பெருமையுடையவன்.	எண்ணில்கண்ணுடையோன் — பலக ண்களுடையவன்.
மாயாதேவிசுதன்—மாயாதேவியுடைய மகன்.	வாமன்—அழகுடையவன்.
அகளங்கமூர்த்தி—குற்றமில்லாத வடி வமுடையவன்.	புண்ணியத்தின்மூர்த்தி—புண்ணியவடி வமுடையவன்.
கலைகட்கெல்லா நாதன்—கலைகளுக்குத் தலைவன்.	புண்ணியமுதல்வன்—புண்ணியத் துக்கு த்தலைவன்.
முக்குற்றமில்லோன்—மூன்று குற்றமு மில்லாதவன்.	சாந்தன்—பொறுமையுடையோன். பூமிசைநடந்தோன் — பூவின்மேற்செ ன்றவன். (கஐ)

மேகவாகனன்வேள்விக்குவேந்தன்விண்முழுதுமாளி
பாகசாதனனேவச்சிரபாணிகோபதிசிறப்பாம்

நாகநீணகர்க்குநாதனும்ருப்பியானேயூர்தி
போகிவாசவனேவேந்தன்புரந்தரன்புலவன்சக்கிரன்.

இந்திரன்பெயர்.

பெயர்.

பொருள்.

பெயர்.

பொருள்.

இந்திரன் — பகைவரைப்போக்குவோ
ன், சகல நன்மை தீமைகளையுங்
காண்பவன், நெல்லுமுதலிய தாநி
யங்களைக் கொடுப்பவன், பெருமகி
மையுடையவன்.
மேகவாகனன் — மேகத்தினை வாகனமா
கவுடையவன்.
வேள்விக்குவேந்தன் — யாகங்களுக்குத்
தலைவன்.
விண்முழுதுமாளி — விண்ணுலகமுழுது
மாள்பவன்.
பாகசாதனன் — *பாகனென்னுமசுரனை
க் கொன்றவன்.
வச்சிரபாணி — வச்சிராயுதத்தைக் கை
யிலுடையவன்.

கோபதி — விண்ணுலகத்துக்குத் தலை
வன்.
நாகநகர்க்குநாதன் — தேவலோகத்துக்
குத் தலைவன்.
நான்மருப்பியானேயூர்தி — ஆயிராவதயா
னையை வாகனமாக ஊர்பவன்.
போகி — போகங்களுடையவன்.
வாசவன் — செல்வமுடையவன்.
வேந்தன் — ஒளியுடையவன்.
புரந்தரன் — பகைவருடம்பைப் பிளப்ப
வன்.
புலவன் — அறிஞன்.
சக்கிரன் — துட்டர்களை வெல்வதில் வல்
லவன். (கக)

மருதநன்னிலத்துவேந்தன் மருத்துவன்வானோர்கோமான்
புருகூதன்சசிமணுளன்புரோகிதன்கௌசிகன்னே
கரியவன்சனாசிரன்னாகண்டலனுடன்வலாரி
அரிசதக்கிரதுநீண்டவாயிரங்கண்ணனிந்திரன்.

மருதநிலத்துவேந்தன் — மருதநிலத்த
லைவன்.
மருத்துவன் — தேவர்களுையுடையவன்.
வானோர்கோமான் — தேவருக்கரசன்.
புருகூதன் — யாகத்தில் அழைக்கப்படு
பவன்.
சசிமணுளன் — இந்திராணிக்குநாயகன்.
புரோகிதன் — தேவகாரியங்களில் முன்
வைக்கப்படுபவன்.
கௌசிகன் — குசிகர்மரபிலுள்ளவன்,

கூகைவழிவங் கொண்டவன்.
கரியவன் — கருநிறமுடையவன்.
சனாசிரன் — நல்ல சேனைகளுடையவன்.
ஆகண்டலன் — சத்துருக்களைக் கண்டி
ப்பவன்.
வலாரி — வலாசுரனுக்குப் பகைவன்.
அரி — சத்துருக்களைச் சங்கரிப்பவன்.
சதக்கிரது — நூறுயாகங்களுடையவன்.
ஆயிரங்கண்ணன் — ஆயிரங் கண்களு
டையவன். (உ௦)

அங்குசபாசமேந்தியம்பிகைதனயன்முன்னோன்
ஐங்கரன்முத்தோனெற்றையணிமருப்பினனேரம்பன்
கங்கைபெற்றோன் முக்கண்ணன்கணபதியீசன்மைந்தன்
வெங்கயமுகனையாகுவாகனன்விநாயகன்பேர்.

விநாயகன்பெயர்.

பெயர்.

பொருள்.

பெயர்.

பொருள்.

விநாயகன்—தன்னின் மேலான நாயக
னில்லாதவன், துட்டர்களையும், இ
டையுறுகளையும் கண்டிப்போன்.
அங்குசபாசமேந்தி—அங்குசத்தையும்
பாசத்தையுந் தரித்தவன்.
அம்பிகைதனயன்—உமையின்மகன்.
முன்னோன்—யாவராலும் முன்னாகக்
கொள்ளப்படுபவன்.
ஐங்கரன்—ஐந்தாகிய கைகளுடையவ
ன்.
மூத்தோன்—மூத்தபிள்ளை.
ஒற்றைமருப்பினன்—ஒருகொம்புடை
யவன்.

ஏரம்பன்—உருத்திரனுடைய சமீபத்தி
லிருப்பவன், (அடியாரை) வளர்வி
ப்பவன்.
கங்கைபெற்றோன்—கங்கையைத் தரி
த்தவன், கங்கையாற் பெறப்பட்ட
வன். [யவன்.
முக்கண்ணன்—மூன்று கண்களுடைய
கண்பதி—கணங்களுக்குத் தலைவன்.
ஈசன்மைந்தன்—சிவனுக்கு மகன்.
கயமுகன்—யானைமுகம்போன்ற முக
முடையவன்.
ஆருவாகனன்—பெருச்சாளிவாகனமு
டையவன். (௨௧)

உக்கிரனழற்கண்வந்தோனுமைமகன்சிம்புளானோன்
முக்கணன்சடையோன்யானை முகவனுக்கிளையோன்வில்வி
செக்கர்வானிறத்தன்குரோதன்சிறுவிதிமகஞ்சிதைத்தோன்
மிக்கபத்திரைக்குக்கேள்வன்வீரபத்திரன்பேராமே.

வீரபத்திரன்பெயர்.

வீரபத்திரன்—வீரத்தினாலே மிக்கவன்.
உக்கிரன்—கோபமுடையவன்.
அழற்கண்வந்தோன்—சிவனுடைய நெ
ற்றிக் கண்ணினின் றும் வந்தவன்.
உமைமகன்—உமையின் புத்திரன்.
சிம்புளானோன்—என்காற்பறவைவடி
வங் கொண்டவன்.
முக்கணன்—மூன்றுகண்களுடையவ
ன்.
சடையோன்—சடையுடையவன்.

யானைமுகவனுக்கிளையோன்—விநாயக
ருக்குத் தம்பி.
வில்வி—வில்லுடையவன்.
செக்கர்வானிறத்தன்—செக்கர்வானம்
போலும் நிறமுடையவன்.
குரோதன்—கோபமுடையவன்.
சிறுவிதிமகஞ் சிதைத்தோன்—தக்கனு
டைய யாகம் அழித்தவன்.
பத்திரைக்குக்கேள்வன்—பத்திரைக்கு
நாயகன். (௨௨)

முருகன்வேள்சாமியாறு முகன்குகன் குழகன்மாயோன்
மருகன்சேய்கார்த்திகேயன்வரைபகவெறிந்தோன்செட்டி
அரன்மகன்கங்கைமைந்தனுண்டலைக்கொடியுயர்த்தோன்
சரவணபவன்கடம்பன் ரூரகற்செற்றோனான்.

கந்தன்பெயர்.

கந்தன்—சேர்க்கப்பட்டவன், சத்துருக்
களையழிப்பவன்.

முருகன்—†தெய்வத்தன்மையுடைய
வன், இளமையுடையவன்.

† முருகு—தெய்வத்தன்மை, இளமை.

பெயர்.

பொருள்.

பெயர்.

பொருள்.

வேள்—விருமப்படுபவன்.
 சாமி—எல்லாமுடையவன்.
 ஆறுமுகன்—ஆறுமுகங்களுடையவன்.
 குகன்—காப்பவன், இரகசியமானவன்,
 தன்சேனைகளைக் காப்பவன். [கன்.
 மாயேன் மருகன்—விட்டுணுவுக்கு மரு
 சேய்—செந்நிறமுடையவன்.
 கார்த்திகேயன்—கார்த்திகைகளின் பு
 த்திரன்.
 வரைபகவெறிந்தோன்—(கிரௌஞ்ச)
 மலையைப் பிளந்தவன்.

செட்டி—வைசியனாகப் பிறந்தவன்.
 அரன்மகன்—சிவனுக்கு மகன்.
 கங்கைமைந்தன்—கங்கையின் மகன்.
 ஆண்டலைக்கொடியுயர்த்தோன்—கோ
 ழிக்கொடியுடையவன்.
 சரவணபவன்—சரவணவாவியிற் பிறந்
 தவன்.
 கடம்பன்—கடப்பமலை தரித்தவன்.
 தாரகற்செற்றோன்—தாரகாசுரனைக்
 கொன்றவன்.
 ஆசான்—குரு. (உரு)

வேய்த்தபூங்குறிஞ்சிவேந்தன்வேலினுக்கிறைவிசாகன்
 சேந்தன் காங்கேயன் செவ்வேள்சிலம்பன் மாமஞ்ஞையூர்தி
 வாய்ந்தசூர்ப்பகைவன்வள்ளிமணவாளன்மெய்வயானை
 காந்தனேகுமரன்கந்தன்கலைபுணர்புலவனும்பேர்.

குறிஞ்சிவேந்தன்—குறிஞ்சிநிலத்திற்
 குத்தலைவன்.
 வேலினுக்கிறை—வேற்படைக்குத் தலை
 வன்.
 விசாகன்—விசாகனாளிற் பிறந்தவன்.
 சேந்தன்—திருச்செந்தூரையுடையவன்.
 காங்கேயன்—கங்கையின் புத்திரன்.
 செவ்வேள்—செம்மையாகியவேள்.
 சிலம்பன்—மலைகளையுடையவன்.

மஞ்ஞையூர்தி—மயில்வாகனமுடையவன்
 சூர்ப்பகைவன்—சூரனுக்கு விரோதி.
 வள்ளிமணவாளன்—வள்ளிநாயகிக்கு
 நாயகன்.
 தெய்வயானைகாந்தன்—தெய்வயானைய
 மமைக்கு நாயகன்.
 குமரன்—அருவருப்புக்களையழிப்பவன்,
 என்றுமிளமையுடையவன்.
 புலவன்—அறிவுடையவன். (உச)

திருமகண்மைந்தன் மாரன்சித்தசன்சம்பராரி
 உருவ்விமன்மதன்மீனுறுகொடியுயர்த்ததோன்மல்
 இரதிகாதலன்வசந்தனெழில்பெறுவேனிலாளி
 கருதியகருப்புவில்லிகந்தர்ப்பன்மதன்பூவாளி.

காமன்பெயர்.

காமன்—காமத்தினையுண்டாக்குவோ
 ன்.
 திருமகண்மைந்தன்—இலக்குமியின் பு
 த்திரன்.
 மாரன்—விகாரமுடையார்க்கு மரண
 வேதனைசெய்வோன்.
 சித்தசன்—மனசிற்பிறந்தவன்.
 சம்பராரி—சம்பரனுக்குப் பகைவன்.

உருவிலி—வடிவமில்லாதவன்.
 மன்மதன்—புத்தியை மயக்குவோன்.
 மீன்கொடியுயர்த்ததோன்மல்—மீன்
 கொடியுடையவன்.
 இரதிகாதலன்—இரத்திதேவிக்கு நாய
 கன்.
 வசந்தன்—வேனிற்காலத்தலைவன்.
 வேனிலாளி—வேனிற்காலத்தலைவன்.

பெயர்.	பொருள்.	பெயர்.	பொருள்.
கருப்புலில்லி—	கரும்பாலாயவில்லுடையவன்.	மதன்—	மயக்கஞ்செய்பவன்.
கந்தர்ப்பன்—	கெட்ட கர்வமுள்ளவன்.	பூவாளி —	புட்பமாகிய பாணமுடையவன்.
			(உரு)

திங்கள்வெண்குடையோன்றென்றற்றேரினன்வில்லிமோகன்
ஐங்குணைக்கிழவனெய்யுமலர்க்குணைவேளநங்கன்
செங்கண்மான்மைத்தன்மிக்கதிநன்மனோபவன்மனோசன்
அங்கசன்மனோபுவேரீராழிவெம்முரசோன்காமன்.

திங்கட்குடையோன் —	சந்திரனைக் கு	அநங்கன்—	உருவமில்லாதவன்.
டையாகவுடையவன்.		மான்மைத்தன்—	விட்டுணுவின் மகன்.
தென்றற்றேரினன்—	தென்றற்காற்றை	மனோபவன்—	மனசிற்றிற்றந்தவன்.
த்தேராகவுடையவன்.		மனோசன்—	மனசிற்றிற்றந்தவன்.
வில்லி—	வில்லையுடையவன்.	அங்கசன்—	விருப்பமுண்டாக்குவோன்.
மோகன்—	மயக்கஞ்செய்பவன்.	மனோபு—	மனசிற்றிற்றந்தவன்.
ஐங்குணைக்கிழவன்—	ஐந்து பாணங்களு	ஆழிமுரசோன்—	சமுத்திரத்தை முரசு
க்குத் தலைவன்.		மாகவுடையவன்.	(உசு)
வேள்—	விருப்பத்திற்குரியோன்.		

முத்தனேகுமரன்பிள்ளைமுடுவல்வெம்படையோன்காரி
சித்தன்கேத்திரபாலன்னேசெந்தொடைக்குரியகோமான்
வித்தகன்ஞாளியூர்திவிற்றகருங்குதிரையாளி
வைத்தசீர்வடுகனின்னவைரவனாமாமே.

வைரவன்பெயர்.

வைரவன்—	பயஞ்செய்பவன்.	கேத்திரபாலன்—	ஆலயங்குணைக்காப்பவன்.
முத்தன்—	மகிழ்ச்சியுடையவன்.	வித்தகன்—	நாகரிகமுடையவன்.
குமரன்—	அருவருப்புக்களை யழிப்பவன்.	ஞாளியூர்தி—	நாய்வாகன முடையவன்.
முடுவற்படையோன் —	நாய்ப்படையுடையவன்.	கருங்குதிரையாளி —	கருங்குதிரையுடையவன்.
காரி—	கருநிறமுடையவன்.	வடுகன்—	பிரமசரியமுடையவன். (உஎ)
சித்தன்—	சித்திகளையுடையவன்.		

காரியேபுறத்தவன்பூங்கடல்வண்ணனெடியசாத்தாப்
பூரணைகேள்வனயோகிபுட்கலைதன்மணுள்ள
ஒருமாசாத்தன்செண்டாயுதன்வெள்ளையானையூர்தி
ஆரியனறத்தைக்காப்போனரிகரகுமரனையன்.

ஐயன்பெயர்.

பெயர்.

பொருள்.

பெயர்.

பொருள்.

ஐயன்—வணங்கப்படத்தக்கவன்.
 காரி—கருநிறமுடையவன்.
 கடல்வண்ணன்—கருநிறமுடையவன்.
 சாத்தா—(துட்டரைத்) தண்டிப்பவன்.
 பூரணகேள்வன்—பூரணக்கு நாயகன்.
 யோகி—யோகமுடையவன்.
 புட்கலைமனனன்—புட்கலைக்கு நாயகன்.
 மசாத்தன்—மகாநிக்கிரகமுடையவன்.
 செண்டாயுதன்—செண்டினை ஆயுதமா

கவுடையவன்.
 வெள்ளையானையுந்தி—வெள்ளையானை
 வாகனமுடையவன்.
 ஆரியன்—அருச்சிக்கத்தக்கவன்.
 அறத்தைக்காப்போன்—தருமத்தைக்
 காப்பவன்.
 அரிகரமுரன்—மோகினிவழுவங்கொ
 ண்ட விட்டுணுவுக்குஞ் சிவனுக்கு
 மகன். (உஅ)

அரனதுதோழனைகின்னரார்பிரானளகையாளி
 புருடவாகனனேசோமன்புட்பகவிமானமுள்ளோன்
 இருநிதிக்கிழவனேகபிங்கலனியக்கர்கோமான்
 மரகதன்நனதன்மந்திரிவைச்சிரவணன்குபேரன்.

குபேரன்பெயர்.

குபேரன்—அருவருப்பான சரீரமுடையவன்.
 அரனதுதோழன்—சிவனுக்கு நண்பன்.
 கின்னரார்பிரான்—கின்னரர்களுக்குத்
 தலைவன். [பவன்.
 அளகையாளி—அளகை நகரியையாள்
 புருடவாகனன்—நரவாகனமுடையவன்
 சோமன்—நன்மைசெய்பவன்.
 புட்பகவிமானமுள்ளோன்—புட்பம்
 போன்ற விமானமுடையவன்.

இருநிதிக்கிழவன்—சங்கநிதி பதுமநிதி
 களுக்குத் தலைவன்.
 ஏகபிங்கலன்—பொன்னிறமான ஒந்
 தைக்கண் ணுடையவன்.
 இயக்கர்கோமான்—இயக்கருக்குத் தலை
 வன்.
 தனதன்—திரவியங்கொடுப்பவன், தன
 த்தைக் காப்பவன்.
 வைச்சிரவணன்—விச்சிரவாவினுடை
 ய புதல்வன். (உக)

சமன்செங்கோற்கடவுள்கூற்றுத்தருமனந்தகனேசண்டன்
 நமன்வைவச்சுதனேமற்றைநடுவனேதென்றிசைக்கோன்
 யமனரிமறவிமயமற்றெருமையுத்தியுமாரிப்பாற்
 கமையில்கான்மறன்மடங்கல்காலன்பாசத்தனும்பேர்.

யமன்பெயர்.

யமன்—சங்காரஞ் செய்வோன்.
 சமன்—நடுநிலையுடையவன். [ள்.
 செங்கோற்கடவுள்—நீதிசெய்யுங் கடவு
 கூற்று—உயிர்களை யுடம்பினின்று பிரி
 தருமன்—நீதிசெய்பவன். [ப்போன்.
 அந்தகன்—அழிவுசெய்பவன்.
 சண்டன்—கடுங்கோபமுடையவன்.

நமன்—நியமித்தலுடையவன்.
 வைவச்சுதன்—சூரியனுடைய மகன்.
 நடுவன்—நடுநிலையுடையவன்.
 தென்றிசைக்கோன்—தென்திசைக்கு
 அரி—முடிவுசெய்பவன். [த் தலைவன்.
 மறவி—வலிமையுடையவன். [வன்.
 எருமையுந்தி—எருமைவாகனமுடைய

காலன்பெயர்.

பெயர்.

பொருள்.

பெயர்.

பொருள்.

காலன்— இருவினைகளையுங் கணக்கிடு
வோன், வயசுகணிப்போன்.
கால்—காலத்தைச்செய்பவன்.

மறல்—வலியுடையவன்.
மடங்கல்—இறுதிசெய்வோன்.
பாசத்தன்—பாசமுடையவன்.

(௩௦)

மரகதவல்லிபுகமாநிழலுற்றவஞ்சி
பரமசுந்தரியியக்கிபகவதியம்மையெங்கள்
அருகனைமுடிதரித்தாளம்பிகையறத்தின்செல்வி
தருமதேவதைபேரம்பாலிகையென்றுஞ்சாற்றலாமே.

தருமதேவதையின்பெயர்.

தருமதேவதை—தருமத்தெய்வம்.
மரகதவல்லி—
பூகநிழலுற்றவஞ்சி— கமுகநிழலிலிருக்
கும் பெண்.
பரமசுந்தரி—பேரழகுடையவள்.
இயக்கி—
பகவதி—மேன்மை, வீரம் முதலியன
வுடையவள்.

அம்மை—தாய்போல்பவள்.
அருகனைமுடிதரித்தாள்—
அம்பிகை—தாயொப்பவள்.
அறத்தின்செல்வி—தருமமாகிய செல்
வமுடையவள்.
அம்பாலிகை—தாயொப்பவள்.

(௩௧)

அரனிடத்தவள்காமக்கோட்டத்தியம்பிகையேமாதாத்
தருமத்தின்செல்விதேவிசாம்பவிமலைமடந்தை
பரைசிவைகளரிமுக்கட்பார்ப்பதயொடுபவாணி
உரைகெழுசத்திநாரியுமைபெயர்மூவைவந்தாமே.

உமையின்பெயர்.

உமை — பெண்ணே! உ! வேண்டாம்
(என்று தவத்தினின்று தடுக்கப்
பட்டவள்,) காப்பவள்.
அரனிடத்தவள்—சிவனுடைய இடப்
பாகத்திருப்பவள்.
காமக்கோட்டத்தி — காமக்கோட்டமு
டையவள்.
அம்பிகை—(உலகத்துக்குத்) தாய்.
மாதா—தாய்.
தருமத்தின்செல்வி—(முப்பத்திரண்டு)
அறங்களின் சிறப்புடையவள்.
தேவி—பிரகாசமுடையவள்.

சாம்பலி—சம்புலின் மனைவி.
மலைமடந்தை—மலை (யரசனுடைய) ம
கள்.
பரை—மேலானவள்.
சிவை—நன்மைசெய்பவள், சிவனுடை
ய மனைவி.
களரி—பச்சைநிறமுடையவள்.
பார்ப்பதி—மலையின்புதல்வி.
பவாணி—பவனுடைய மனைவி.
சத்தி—உலிமையுடையவள்.
நாரி—மேலானபெண்.

(௩௨)

வரநதீமெந்தாகினிதிரிபதகைமற்றைச்
சுரநதிகங்கைபேர்சானவிபகீரதியுஞ்சொல்லும்
பெருகுமூதணங்குமோடிபேசியகொற்றிகுரி
மருவியவடுகிமாரிவடுகென்றாய்காடுகொள்பேர்.

கங்கையின்பெயர்.

பெயர்.

பொருள்.

பெயர்.

பொருள்.

‡ கங்கை—சிவன் சடையினின்று பூமி
யையடைந்தது, விசிட்டமானதா
னத்திலே செல்லுத லுடையது,
உயிர்களை உயர்ந்தநிலையிற் போக்கு
வது.

வரநதி—மேலான நதி.

மந்தாகினி—மெல்ல வளைந்து செல்லுவ

திரிபதகை—(சுவர்க்க மத்திய பாதலமா
கிய) மூன்றலகங்களிலுஞ் செல்
வது.

சுரநதி—தேவர்களுடைய நதி.

சானவி—சன்னுமுனிவருடைய செவி

யினின்றும் வந்தது. [டது.

பகீரதி—டகீரதனற் கொண்டுவரப்பட்ட

காடுகொள்பெயர்.

காடுகொள்—காட்டில் வாசஞ்செய்தற்கு
ரியவள்; (இது காடுகிழாஅள் என்
பதன் மருஉ.)

மூதணங்கு—பழையபெண்.

மோடி—பலமுடையவள்.

கொற்றி—வெற்றியுடையவள்.

குரி—வீரமுடையவள். [வள்.

வடுகி—வடுகினைப்பிள்ளையாக உடைய

மாரி—கொலைசெய்பவள்.

வடுகென்றாய்—வைரவருடைய தாய். (1)

மாக்கடற்பிறந்தகோதைமாவரிப்பிரியைசெய்யாள்
ஆக்கம்பொன்பொறிசீதேவியலர்மகள்பொருளின்செல்வி
தாக்கணங்கிளையாள்பூமின்னிலக்குமிசலசைசெல்வந்
தேக்குமிந்திரையிரெட்டுந்திருமகனுமாமே.

திருமகன்பெயர்.

திருமகள்—பொருட்குரிய பெண், அழ
குடையவள். [ந்த பெண்.

கடற்பிறந்தகோதை—பாற்கடலிற் பிற

மா—உலகமாதா, திரவியமுடையவள்.

அரிப்பிரியை—விட்டுணுவின் மனைவி.

செய்யாள்—செம்மையுடையவள்.

ஆக்கம்—செல்லமுடையவள்.

பொன்—பொன்னுடையவள்.

பொறி—செல்வமாயுள்ளவள்.

சீதேவி—எல்லாராலும் சேவிக்கப்படுப

வள். [ள்.

அலர்மகள்—(தாமரை) மலரிலிருப்பவ

பொருளின்செல்வி— பொருட்செல்வ
முடையவள்.

தாக்கணங்கு—தகுதியுடையபெண், க
ண்டார்க்கு விருப்புண்டாக்கித்தா
க்கும் பெண்.

இளையாள்—பின்பிறந்தவள். [ண்.

பூமின்—(தாமரைப்) பூவில்வாழும் பெ

இலக்குமி—எப்பொருளையுங் காண்பிப்

பவள்.

சலசை—தாமரைப்பூவிலிருப்பவள்.

இந்திரை—மேலான செல்வமுடையவ

ள். (நசு)

‡ இதன் விவரத்தை ஆ. முத்துத்தம்பிப்பிள்ளையுடைய அபிதானகோசத்
திற் காண்க.

கலைமகள் பனுவலாட்டி காயத்திரி ஞானமூர்த்தி
உலகமாதாப் பிராமியொள்ளிய வெள்ளைமெய்யாள்
இலகுவெண்சலசமுற்றாள் பாரதியிசைமடந்தை
மலரயன் மனைவி வாக்காள் வாணிநாமகள் பேராமே.

நாமகள் பெயர்.

பெயர்.

பொருள்.

பெயர்.

பொருள்.

நாமகள்—நாவில்வாழ்பவள்.
கலைமகள்—சாத்திரங்கட்குரியவள்.
பனுவலாட்டி—நூலுக்குரியவள்.
காயத்திரி—பாடுவோனைக் காப்பவள்.
ஞானமூர்த்தி—ஞானரூபி.
உலகமாதா—உலகத்திற்குத்தாய்.
பிராமி—பிரமாவின் மனைவி.
வெள்ளைமெய்யாள்—வெண்ணிறமேணி
யுடையவள்.

வெண்சலசமுற்றாள்—வெண்டாமரை
யிலிருப்பவள்.
பாரதி—பரதனைனும் யாகபுரோகித
னுடைய துதிக்குக் காரணமாயிரு
ப்பவள்.
இசைமடந்தை—இசைக்குரியவள்.
அயன்மனைவி—பிரமாவின் மனைவி.
வாக்காள்—வாக்கிலுள்ளவள்.
வாணி—சொல்லப்படுபவள். (நரு)

சேட்டையிந்திரைக்குமூத்தாள் சீர்கேடி சிறப்பிலாதாள்
நீட்டியவேகவேணி நெடுங்காகத்துவசமுற்றாள்
கேட்டையேகெடலணங்குகழுதைவாகனிகேடெல்லாம்.
மூட்டியகலதிதெளவைமுகடிமேவியாமே.

முகேவியின் பெயர்.

முகேவி—மூத்தகேவி.
சேட்டை—மூத்தவள்.
இந்திரைக்குமூத்தாள்—இலக்குமிக்கு
மூத்தவள்.
சீர்கேடி—சீர்கெட்டவள்.
சிறப்பிலாதாள்—சிறப்பில்லாதவள்.
† ஏகவேணி—எண்ணெய்பூசுதல், வாரு
தல் முதலிய சுத்திக்கிரியை செய்
யப்படாது முதுகிலே தூங்கும் ஏக
பந்தமான சடையுடையவள்.

காகத்துவசமுற்றாள்—காகக்கொடியு
டையவள்.
கேட்டை—
கெடலணங்கு—கேட்டைத்தரும்பெண்.
கழுதைவாகனி—கழுதைவாகனமுடை
யவள்.
கலதி—கீழ்மையுடையவள்.
தெளவை—மூத்தவள்.
முகடி— (நரு)

பொருவிவிந்திராணி செய்யபுலோமசைசகிபேரின்பம்
தருமயிராணியிந்திரன் மனைவி பேர்சயந்தன் மைந்தன்
அரமகளரம்பையென்பவமரார்தம்மாதின் பேரே
விரவுகுரணங்குதெய்வமெல்லியர்பொதுப்பேர் சொல்லும்.

இந்திரன்மனைவியின்பெயர்.

பெயர்.

பொருள்.

பெயர்.

பொருள்.

இந்திராணி—இந்திரனுடையமனைவி.
புலோமசை—புலோமனுடையபுதல்வி.
சசி—அன்னம்போல நடப்பவள்.

* அயிராணி—பூசிக்கத்தக்கவள், நன்கு
மதிக்கப்படுபவள்.

இந்திரன்மைத்தன்பெயர்.

சயந்தன்—(சத்துருக்களை) வெல்லுபவன், அழகினுவெவரையும் வெல்வோன்.

அமரர்மாதன்பெயர்.

அரமகள்—

அரம்பை—விருப்பங்கொடுப்பவள். ()

தெய்வமெல்லியர்பொதுப்பெயர்.

சூர்—

அணங்கு—

சூரிமாலினியெண்டோளிருவிசண்டிகையேதேவி
வீரிமாதரிகங்காளிவேதாளியொடுமாதங்கி
தாரகற்செற்றதையல்பைரவிசிவைசாமுண்டி
ஆரணிவல்லணங்கோடையையாமனைமுக்கண்ணி.

காளியின்பெயர்.

காளி—கருநிறமுடையவள்.

சூரி—வீரமுடையவள்.

மாலினி—கரியவள்.

எண்டோளி—எட்டுத்தோள்களுடைய
வள்.

சூலி—சூலமுடையவள்.

சண்டிகை—கோபமுடையவள், சண்
டாகரனைக்கொன்றவள்.

தேவி—பிரகாசமுடையவள்.

வீரி—வீரமுடையவள்.

மாதரி—

கங்காளி—கங்காளமுடையவள்.

வேதாளி—வேதாளவைவரசம்பந்தி.

மாதங்கி—மதங்கமுனியின் புதல்வி.

தாரகற்செற்றதையல்—தாரகாசுரனைக்
கொன்றவள்.

பைரவி—அச்சங்கொடுப்பவள்.

சிலை—சிலனுடைய மனைவி.

சாமுண்டி—சண்டினையுமுண்டினையுங்
கொல்லவந்தவள்.

ஆரணி—

வல்லணங்கு—வலிமையுடையவள்.

ஐயை—அருச்சிக்கப்படத்தக்கவள்.

யாமனை—பச்சைநிறமுடையவள்.

முக்கண்ணி—மூன்றுகண்களுடைய
வள். (நஅ)

அலகைவெங்கொடியுயர்த்தாண்மதுபதியாளியூர்தி

உலவியமாயையுற்றயோகினிகாளிகாமம்

வலவைசூர்மகடனோடுமாயவளிடாகினிப்பேர்

இலசூசன்மனிவஞ்சப்பெண்காளிதன்னேவல்செய்வாள்.

* ஆர்யாணி என்னும் ஆரியபதம் அயிராணி என்றாயிற்று.

பெயர்.	பொருள்.	பெயர்.	பொருள்.
அலகைக்கொடியுயர்த்தாள் — பேய்க் கொடியுடையவள்.	ஆளியூர்தி—சிங்கவாகனமுடையவள்.	மாயை—மாயமுடையவள்.	
† மதுபதி—மதுவுக்குத்தலைவி.	யோகினி—யோகத்தையுடையவள்.		

இடாகினியின்பெயர்.

இடாகினி—இடனென்பவனைக் கொல்லவந்தவள்.	சூர்மகள்—மாயவள்—மாயத்தையுடையவள்.
வலவை—வல்லமைபுடையவள்.	

காளியேவல்லெசம்மகளின்பெயர்.

சன்மினி—வஞ்சப்பெண்—வஞ்சத்தையுடையவள்.()

அமரியெண்டோளிவெற்றியந்தரியம்பணத்தி
சமரிபாலைக்கிழத்திசயமகள்வீரச்செல்வி
சூமரிமாமகிடற்செற்றாளுக்கொற்றவைசக்கிரபாணி
விமலைவண்கலையானத்திவிசயநாரணியேவிறதை.

தூர்க்கையின்பெயர்.

தூர்க்கை—பிரயாசத்தாலறியப்படுபவள்.	வீரச்செல்வி—வீரச்சிறப்புடையவள்.
காமுதலிய அரண்களிலேயிருப்பவள், † தூர்க்கனைக்கொன்றவள்.	சூமரி—அழிவில்லாதவள்.
அமரி—போரில்வல்லவள், அலங்கரித்தவில்லாதவள்.	மகிடற்செற்றாள் — மகிடாசுரனைக்கொன்றவள்.
எண்டோளி—எட்டுத்தோளுடையவள்.	கொற்றவை—வெற்றியுடையவள்.
அந்தரி—பிரமத்தைத்தரித்தவள்.	சக்கிரபாணி—சக்கிரப்படையைக் கையிலுடையவள்.
அம்பணத்தி—¶ மரக்காலென்னுங்கூத்துடையவள்.	விமலை—மலரில்லாதவள். [எ.
சமரி—போரில்வல்லவள். [வி.	கலையானத்தி—மான்வாகனமுடையவ்
பாலைக்கிழத்தி—பாலேநிலத்துக்குத்தலை	விசயை—வெற்றியுடையவள்
சயமகள்—வெற்றியுடையவள்.	நாரணி—எங்கும்வியாபகமுடையவள்.
	விறதை— (ச0)

நீலியேநெடியகாத்தியாயனிமேதிச்சென்னி
மேனிடருறமிதித்தமெல்லியல்கௌரியையைய
மாலினுக்கிளையநங்கைபகவதிவாள்கைக்கொண்டாள்
சூவிசண்டிகையேகன்னிசுந்தரிதூர்க்கைநாமம்.

† மது—கள்ளு. ‡ “தூர்க்கனைக்கொன்றவாற்றாற் தூர்க்கையாயினள்” என்பது காசிகாண்டம்; வச்சிரபஞ். கஅ.
¶ மரக்காலின்மேலே நின்றாடப்படுதலின் மரக்காலெனப்பட்டது; மரக்கால்—ஓரளவைக்கருவி.

பெயர்.	பொருள்.	பெயர்.	பொருள்.
நீலி—கருநிறமுடையவள்.		பகவதி—மேன்மை, வீரம் முதலிய ஆறுமுடையவள்.	
*காத்தியாயணி—கத்தியாய்மரபிற் பிறந்தவள்.		வாள்கைக்கொண்டாள் — வாட்படைகையிற்கொண்டவள்.	
மேதிச்சென்னி மிதித்தமெல்லியல்—மகிடாசுரனுடைய தலையைவெட்டி அதன்மேலேநின்றவள்.		சூலி—சூலமுடையவள்.	
கௌரி—பச்சைநிறமுடையவள்.		சண்டிகை—கோபமுடையவள், சண்டாசுரனைக்கொன்றவள்.	
ஐயை—அருச்சிக்கப்பட்டத்தக்கவள்.		கன்னி—கன்னித்தன்மையுடையவள்.	
மாலினுக்கினையநங்கை— விஷ்ணுவுக்குத் தங்கை.		சந்தரி—அழகுடையவள். (சுக)	

அமரர்பண்ணவர்புத்தேளர்கடவுளரண்டரும்பர்
இமையவர்ப்புதர்வானோரிலேகரேபுலவர்விண்ணோர்
அமுதராதித்தர்மேலோரையரேசுரரேதீர்த்தர்
உமிழ்கடர்மௌனிகுட்டுமுயர்நிலத்தவருந்தேவர்.

தேவர்பெயர்.

தேவர்—பிரகாசமுடையவர், கிரீடையுடையவர்.	உயிர்களுடைய நன்மைதீமைகளை எழுதுவோர்.
அமரர்—மரணமில்லாதவர்.	புலவர்—அறிஞர்.
பண்ணவர்—தகுதியுடையவர்.	விண்ணோர்—சுவர்க்கலோகத்திலிருப்பவர்.
புத்தேளர்—அறிவுடையவர்.	அமுதர்—மரணமில்லாதவர்.
கடவுளர்—மிக்கவர்.	ஆதித்தர்—அதிதியின்புத்திரர்.
அண்டர்—ஆகாயத்திலிருப்பவர்.	மேலோர்—மேலானவர்.
உம்பர்—மேலானவர்.	ஐயர்—பூசிக்கத்தக்கவர்.
இமையவர்—கண்ணிமையாதவர்.	சுரர்—‡ பாற்கடலிறேறூன்றிய நறவமுண்டவர், நல்லொளியுடையவர், நன்மைசொல்பவர்.
விபுதர்—விசேஷவநிவுடையவர்.	தீர்த்தர்—யாகசம்பந்தமுடையவர்.
வானோர்—வானிலிருப்பவர்.	உயர்நிலத்தவர்—மேலுலகத்திலுள்ளவர்.
இலேகர்—கண்டம் முதலிய உறுப்புக்களிலே நல்ல ரேகையுடையவர்,	

நானமலணங்குபுத்தேளேற்றசூர்கடவுடேவே
ஆனதெய்வதமேதெய்வமாமெனவுரைப்பர் நூலோர்
தானவரவுணரோடுதைத்தியர்திதியின்மைந்தர்
ஏனையவசுரராகுரிசாசரென்றுமேற்கும்.

* கதனுடைய மரபிற் பிறந்தவளென்பது வாசஸ்பத்தியம்.

‡ “வாருணிநறவம்பிறந்ததுபின்னர்மற்றதுதுகர்தலாற்றேவர் சீர்கெழுசுரராயினர்” என்பது கூடும்புராணம்.

தெய்வத்தின்பெயர்.

பெயர்.	பொருள்.	பெயர்.	பொருள்.
தெய்வம்—பிரகாசமுடையது.		கடவுள்—மிக்கது.	
அணங்கு—		சே—ஒளியுடையது.	
புத்தேள்—		தெய்வதம்—பிரகாசமுடையது.	
சூர்—			

அசுரர்பெயர்.

அசுரர் — தேவத்துவமுடையதவர், அமிர்தம்பெருதவர், உயிர்களைக்கவர்வோர், யாகபாகத்தால் விலக்கப்பட்டவர்.	அவுணர்—தாழ்வுடையவர், இழிவுடையவர். தைத்தியர்—திதியின்புத்திரர். திதியின்மைந்தர்—திதியின்புத்திரர்.
தானவர்—† தனுவென்பவளிடத்திற்றி	நிசாசரர்—இரவிற்கிரிப்பவர். (கச)

நிருதரேபிசுதிவணர்நிசாசரரக்கர்தீமை
தருமிரரக்கதர்பேர்சாலகடங்கடர் தானுமாகும்
விரவுவிஞ்சையர்பேர்வித்தியாதரரேகேசரருமாங்கர்
தருவர்யாழ்வல்லோரேகாந்தருவர்கிந்நருமாமே.

இராக்கதர்பெயர்.

இராக்கதர்—தம்மைக்காப்பவர்.	அரக்கர்—தம்மைக்காப்பவர்.
நிருதர்—நிருதியின்குமாரர்.	சாலகடங்கடர்—‡ சாலகடங்கடையென்பவளின் புத்திரர்.
பிசுதவணர்—நிணந்தின்பவர்.	
நிசாசரர்—இராத்திரியிற் சரிப்பவர்	

விஞ்சையர்பெயர்.

விஞ்சையர்—வித்தையுடையவர்.	கேசரர்—ஆகாயத்திற்சரிப்பவர்.
வித்தியாதரர்—வித்தைகளைத்தரித்தவர்.	

கந்தருவர்பெயர்.

கந்தருவர்—பாடுந்தொழிலுடையவர்.	காந்தருவர்—பாடுந்தொழிலுடையவர்.
யாழ்வல்லோர்—யாழிற் சமர்த்தர்.	கிந்நரர்—சிறிதுமனுஷரமுமுடையவர்.

குறள்கிருத்திமமேகூளிபாரிடஞ்சாதகஞ்செங்
நெறியில்பூதப்பேரைந்தாரீன்பிரேதம்வேதாளம்
வெறியலப்பிசாசம்பாசம்வியந்தரமண்ணேசோகோ
டறிவழிகழுதுகூளியலகைபேய்கடிசாவும்பேர்.

† தனு—தக்கன்புத்திரிகளுளொருத்தி.

‡ சாலகடங்கடை—வித்தியுற்கேசன்மகள்.

பூதத்தின்பெயர்.

பெயர்.

பொருள்.

பெயர்.

பொருள்.

பூதம்—விரும்பியதையடைதலுடையது.
குறள்—குறுமையானவடிவுடையது.
கிருத்திம்—ஏவப்படுவது.

கூனி—
பாரிடம்—சபையிலிருப்பது.
சாதகம்—

பேயின்பெயர்.

பேய்—

பிரேதம்—செல்லுதலுடையது.

வேதாளம்—

வெறி—கலக்கஞ்செய்வது.

மயல்—மயக்கஞ்செய்தலுடையது.

பிசாசம்—மாமிசமுண்ணுதலுடையது.

பாசம்—பிணித்தலுடையது.

வியந்தரம்—ஏவலைத்தரித்தலுடையது.

மண்ணை—

சோகு—

கழுது—

கூனி—

அலகை—

கடி—

சாவு—சவசம்பந்தமுடையது. (சூ)

அண்டம்வானுலகுமங்குலந்தரம்பரங்கோக்
குண்டலங்கனங்காயங்குடிலம்புட்கரமந்தந்
கண்டிடாவெளியேமீமாகத்தொடாசினிபங்கம்
விண்டலம்விசம்புவேணிவியோமமாகாயமாமே.

ஆகாயத்தின்பெயர்.

ஆகாயம்—எப்பக்கத்திலுஞ்சூரியன்முத
வியவைகளின் பிரகாசமுடையது,
பூமி முதலியனபோலப் பிரகாசமி
ல்லாதது.

அண்டம்—

[லகம்.

வானுலகு—மேகஞ் சஞ்சரித்தற்கூரியவு
மங்குல்—

அந்தரம்—அவகாசங்கொடுத்தலுடைய
து, வெளியாயுள்ளது, நடுவிலுள்
ளது.

அம்பரம்—மழைக்காலத்திலே பிராணி
களுக்கு நீர் கொடுத்தலுடையது,
முகிலொலித்தற்கிடனாயுள்ளது.

கோ—உயிர்கள்செல்லுதற்கிடனாயுள்ள
குண்டலம்—

[து.

ககரம்—பறவைகள் செல்லுதற்கிடனாயு
ள்ளது.

காயம்—சூரியன்முதலிய பிரகாசித்தலு
டையது.

குடிலம்—

புட்கரம்—பிராணிகள் போக்குவரவுசெ
ய்தற்கிடனாய் நின்று காப்பது, நீர்
கொடுத்துக் காத்தலுடையது.

அந்தரம்—அந்தமில்லாதது.

வெளி—வெளியாயுள்ளது.

மீ—மேலிலுள்ளது.

மாகம்—

ஆசினி—

நபம்—மேகங்களாலே மறைக்கப்பட்ட
மழங்குதலுடையது.

கம்—(வடிவின்மையால்) அறியத்தகா
தது.

விண்டலம்—முகில்களுக்கூரியவிடம்.

விசம்பு—

வேணி—

வியோமம்—போக்குவரவிற்கிடங்கொ
டுப்பது, எங்கும் வியாபகமுடைய
து. (சூ)

வாதங்கால்வளிமருத்துவாடையேபவந்வாயுக்
கூதிர்மாருதமால்கோதைகொண்டலேயுலவைகோடை
ஊதைவங்கூழ்சிறந்தவொலிசதாகதியிர்ப்புக்
காதிரிகந்தவாகன்பிரபஞ்சனன்சலனன்காற்றே.

காற்றின்பெயர்.

பெயர்.

பொருள்.

பெயர்.

பொருள்.

காற்று—

வாதம்—இடையறாது செல்லுதலுடையது.

கால்—

வளி—பெலமுடையது.

மருத்து—உலகினையழித்தலுடையது.

வாடை—வடக்கிலிருந்து வருதலுடையது.

பவநம்—சத்திசெய்தலுடையது, செல்லுதலுடையது. [து]

வாயு—இடையறாது செல்லுதலுடையது.

கூதிர்—குளிர்விப்பது.

மாருதம்—உலகினையழித்தலுடையது.

மால்—பெருமையுடையது.

கோதை—மார்பில் மாலையையுடையது.

கொண்டல்—கிழக்கிலிருந்து வருதலுடையது.

உலவை—உலாவுதலுடையது.

கோடை—மேற்கிலிருந்து வருதலுடையது.

ஊதை—ஊதுதலுடையது. [யது]

வங்கூழ்—

ஒலி—ஒலித்தலுடையது.

சதாக்ஷ—இடையறாது செல்லுதலுடையது.

உயிர்ப்பு—உயிர்த்தற்காரணமாயுள்ளது.

அரி—அழித்தலுடையது.

கந்தவாகன்—வாசனையைக்கொண்டு செல்லுதலுடையது.

பிரபஞ்சனன்—மரக்கொம்புமுதலியவைகளை முரித்தலுடையது.

சலனன்—செல்லுதலுடையது. (சள)

கோடைமேல்காற்றினமங்கொண்டல்கீழ்காற்றிற்கேற்கும்
வாடையினமம்விசும்வடகாற்றுவடந்தையென்ப
கூடியகூதிருதைகுளிர்வணிக்காற்றினமம்
சாடியசமுல்காற்றின்பேர்சாரிகைகுறையாமே.

மேல்காற்றின்பெயர்.

மேல்காற்று—மேற்கினின்றுவருங்காற்று. கோடை—மேற்கினின்றுவருவது.

கீழ்காற்றின்பெயர்.

கீழ்காற்று—கிழக்கினின்றுவருங்காற்று. கொண்டல்—கிழக்கினின்றுவருவது.

வாடையின்பெயர்.

வாடை—வடக்கிலிருந்துவருவது.

வடகாற்று—வடக்கினின்றுவருங்காற்று.

வடந்தை—வடக்கிலிருந்துவருவது.

பணிக்காற்றின்பெயர்.

பணிக்காற்று—பணியோடு கூடிய காற்று.

கூதிர்—குளிருடையது.

ஊதை—உயிர்த்தலுடையது.

சுழல்காற்றின்பெயர்.

பெயர்.

பொருள்.

பெயர்.

பொருள்.

சுழல்காற்று—சுற்றுங்காற்று.

குறை—

(சஅ)

சாரிகை—சுற்றுதலுடையது.

வருதென்கால்சிறுகாறென்றிமலயக்கால்வசந்தன்றென்றல்
அரிவசத்தகனனங்கியனலயவாகனன்றீ
எரிசுகிசுகியேயாரலியங்குகாற்றின்சகாயன்
கருநெறிகனலியேயங்காரகன்சித்திரபானு.

தென்றலின்பெயர்

தென்றல்—தெற்கினின்றுவருவது.
தென்கால்—தெற்கினின்றுவருங்காற்று.
சிறுகால்—சிறியகாற்று. [து.
தென்றி—தென்றிசையிலிருந்து வருவது]

மலயக்கால்—பொதியத்தினின்று வரு
ங்காற்று.
வசந்தன்—வசந்தகாலத்தில்வருவது.

நெருப்பின்பெயர்.

நெருப்பு—

அரி—அழித்தலுடையது.

வச—பேரொளியுடையது. [து.

தகனன்—சாம்பலாகவெரித்தலுடையது.

அங்கி—மேலேசெல்லுதலுடையது.

அனல்—விறகுமுதலியவைகளாலே தி

ருப்தியடையாத்து, உயிர்கள்சீவி

த்தற்குக் காரணமாயுள்ளது.

அயவாகனன்—ஆடுவாகனமுடையது

தி—பிரகாசமுடையது.

எரி—எரித்தலுடையது.

சுகி—சோகஞ்செய்தலுடையது, சுத்த
முடையது.

சுகி—சவாலையுடையது.

ஆரல்—தன்பாலிடப்பட்டதையுண்ணு
தலுடையது.

காற்றின்சகாயன்—காற்றின் நண்பன்.

கருநெறி—புகைமயமான கரிய வழியு
டையது.

கனலி—கோபித்தலுடையது. [து.

அங்காரகன்—கரியினையழித்தலுடையது

சித்திரபானு—பலவிதகிரணமுடையது.

தழலுதாசனன்சிறத்தனஞ்சயன்சாதவேதாச்
செழுமையமுளரிதென்கீழ்த்திசையிறைசேர்த்தார்க்கொல்லி
எழுவிதநாவேவன்னியேற்றபாவகனேதேயு
அழல்குடர்னெகிழியின்னநெருப்பின்பேராரைந்தாமே.

தழல்—பற்றுதலுடையது.

உதாசனன்—ஓமஞ்செய்யப்பட்டதை

யுண்ணுதலுடையது.

தனஞ்சயன்—தனத்தையழித்தலுடை

யது.

சாதவேதா—வேதங்கள் பிறத்தற்குக்
காரணமாயுள்ளது, பிராணிகளைய
றிதலுடையது.

முளரி—விறகின்சம்பந்தமுடையது.

தென்கீழ்த்திசையிறை—தென்கீழ்க்கு
த்திக்குப்பாலகன்.

பெயர்.	பொருள்.	பெயர்.	பொருள்.
சேர்த்தார்க்கொல்லி—சேரந்தாரையழித்தலுடையது.		பாவகன்—சுத்திசெய்பவன்.	
* எழுநா—எழுநாக்கு வழுவமான சுவாலையுடையது.		தேயு—ஒளியுடையது.	
வன்னி—தன்பாவிடப்பட்ட ஹவ்வியத்தைத் தேவர்கள் பா லடைவிப்போன்.		அழல்—அழலுதலுடையது.	
		சுடர்—ஒளியுடையது.	
		ஒளிகழி—விறகின் சம்பந்தமுடையது.()	

வடவைதீத்திரண்மடங்கல்வருவடவாமுகஞ்சூழ்
கடையன லாழித்தீபாங்கனற்கொழுந்த துசவாலே
அடைவில் விண்வீழுகொள்ளியுற்கையென்றறையலாமே
வெழநறைசூய்யிம்மூன்றும்புகையினுமம்.

ஊழித்தீயின்பெயர்.

ஊழித்தீ—காலாக்கினி.	மடங்கல்—இறுதிசெய்வது.
வடவை—பெண்குதிரையின் முகத்திலுள்ளது.	வடவாமுகம்—பெண்குதிரையின் முகத்திலிருப்பது.
தீத்திரள்—தீயின் திரட்சி.	கடையனல்—இறுதியிலுண்டாகுமக்கி.

கனற்கொழுந்தின்பெயர்.

கனற்கொழுந்து—அக்கினியின்கொழுந்து. சவாலே—பிரகாசமுடையது.

விண்வீழ்கொள்ளியின்பெயர்.

விண்வீழ்கொள்ளி—உற்கை—எரித்தலுடையது.

நறும்புகையின்பெயர்.

நறும்புகை—நறுமணப்புகை.	நறை—நறுமணமுடையது.
வெழ—நறுமணமுடையது.	சூய்—

(ருக)

தாவங்காட்டழலத்தீயைத்தருகோலேஒளிக்காலென்ப
தீவிகைதிபமற்றைத்திகழ்சுடரொளிவிளக்கே
ஆவிதூபந்தூமத்தோடரிபுகைபொறிபுலங்கம்
பாவகனத்தீத்தெய்வம்பாரியேசுவாகாதேவி.

* எழுநாக்குள்ளாவன:—காளி, கராளி, மனோசவை, சுலோகிதை, சுதூம்பரவருணை, புலிங்கினி, விசுவரூபை என்பன. (முண்டகோபநிடதம். க: ச.)
தத்துவப்பிரகாசவுரைகாரர் அக்கினியின் எழுநாக்குள்ளாவன: இரணினிய, கனகை, இரத்தை, கிருட்டிணை, சுப்பிரபை, அதிரத்தை, வெகுரூபி என்பன என்பர்.

† ஹவ்வியம்—தேவர்களை உத்தேசித்து மந்திரசம்பந்தமாக ஓமத்திலே விடும்பால், நெய் முதலிய உணவுகள்.

காட்டழல்பெயர்.

பெயர்.

பொருள்.

பெயர்.

பொருள்.

காட்டழல்—காட்டக்கினி.

தாவம்—எரித்தலுடையது.

தீக்கடைகோலின்பெயர்.

தீக்கடைகோல்—

ஔலிகோல்—கடையுங்கோல்.

விளக்கின்பெயர்.

விளக்கு—விளக்குவது.

தீவிகை—பிரகாசித்தலுடையது.

தீபம்—பிரகாசித்தலுடையது.

சுடர்—பிரகாசித்தலுடையது.

ஒளி—ஒளிர்ந்தலுடையது.

புகையின்பெயர்.

புகை—யாண்டும் புகுதலுடையது.

ஆவி—வளர்ச்சியுடையது.

தூபம்—பிரகாசமுடையது.

தூமம்—அசைதலுடையது.

அரி—செல்லுதலுடையது.

தீப்பொறியின்பெயர்.

தீப்பொறி—அக்கினிப்பொறி.

புலிங்கம்—பூங்காரத்தாற்செல்வது.

தீத்தெய்வத்தின்பெயர்.

தீத்தெய்வம்—அக்கினிதேவன்.

பாவகன்—சுத்தஞ்செய்வோன்.

தீத்தெய்வத்தின்பாரியின்பெயர்.

தீத்தெய்வத்தின்பாரி—

‡ சுவாகாதேவி—

(ருஉ)

வாரியாலங்கீலாலமழையலர்கமலங்காண்டம்.

நீரம்புட்கரமேசிந்துநெடும்புனல்சலிலம்பாணி

காரறல்புலனநாரங்கனவிரதங்கவந்தம்

மாரியம்புதமேயப்புலருணஞ்சீவனம்வனம்வார்.

நீரின்பெயர்.

நீர்—சுத்திக்குக்காரணமாயுள்ளது.

வாரி—வரம்பினுலே தடுக்கப்படுவது.

ஆலம்—

கீலாலம்— நெருப்பினத்தணித்தலுடை

யது, உதராக்கினியைத் தணித்த

லுடையது, மறித்துக் கட்டப்படு

வது.

மழையலர்—மேகங்களின் புட்பம்போ

ன்றிருப்பது.

கமலம்—தாகமுள்ளவரால் விரும்பப்படு

வது.

காண்டம்—விரும்பப்படுவது.

நீரம்—பள்ளத்திற்செல்லுதலுடையது,

சுத்திக்குக் காரணமாயுள்ளது.

பெயர்.

பொருள்.

பெயர்.

பொருள்.

புட்கரம்—தேவபுனைசக்குக் காரணமாயு
ள்ளது, யாவராலும் பூசிக்கப்படுவ
து.

சீந்து—ஒழுக்குதலுடையது.

புனல்—

சலிலம்—பிராணிகளாலடையப்படுவது

பாணி—குடிக்கப்படுவது.

கார்—மேகசம்பந்தமுடையது.

அறல்—முரிதலுடையது.

புலநம்—பதார்த்தங்கள் முனைத்தற்குக்

காரணமாயுள்ளது.

காரம்—பரமத்துமாவாற் சிருட்டிக்கப்
பட்டது.

கனவிரதம்—முகிலின் இரசமாயுள்ளது.

கவந்தம்—விரும்பப்படுவது, சரீரத்தினை
நிலைபெறுத்துதலுடையது, உயிர்
சஞ்சுக்குச் சுகங் கொடுப்பது.

மாரி—மேகசம்பந்தமுடையது.

அம்பு—பெருகும்போதொலித்தலுடை
யது.

உதம்—நெகிழ்ச்சியுடையது.

அப்பு—விபாபித்தலுடையது.

நுணம்—யாவராலும் கொள்ளப்படுவ
து.

சீவனம்—உயிர்கள் சீவித்தற்குக் கார
ணமாயுள்ளது.

வனம்—யாவராலும் பூசிக்கப்படுவது.

வார்—இந்திரனாலே வேண்டப்பட்டது.

பயமழையுதகந்தோயம்பபசுசம்பரம்பானீயம்

வயமொசீவனீயம்வருதீர்த்தங்கீரஞ்சீதம்

அயமளகத்தோடாமமுதங்கஞ்சலநீராகும்

நயனுறுவருணனிந்தற்புனல்வேந்தனமம்.

பயம் — குடிக்கப்படுவது, செல்லுதலு
டையது.

மழை — இளமைப்பருவத்திற்குரிய கு
ணஞ்செய்தலுடையது.

உதகம்—நெகிழ்ச்சியுடையது.

தோயம்—உயிர்களை நிலைபெறுத்துதலு
டையது,

பயசு — குடிக்கப்படுவது, செல்லுதலு
டையது.

சம்பரம்—இந்திரனாற் கொடுக்கப்பட்ட
து.

பானீயம்—குடிக்கப்படுவது.

வயம்—செல்லுதலுடையது.

சீவனீயம்—சீவித்தற்குக் காரணமாயுள்
ளது.

தீர்த்தம்—கடத்தற்குரியது, சுத்தமுடை
யது.

கீரம்—உண்ணப்படுவது.

சீதம்—குளிர்ச்சியுடையது.

அயம்—செல்லுதலுடையது.

அளகம்—செல்லுதலுடையது.

ஆம்—

அம்—

அமுதம்—இனிமையுடையது.

சம்—புகழ்ப்படுவது.

சலம்—குளிர்வித்தலுடையது.

வருணன்பெயர்.

வருணன்—பாசத்தாற்சத்தருக்களைக் க
ட்டுபவன், வரங்கேட்கப்படுபவன்.

புனல்வேந்தன்—நீருக்குத்தலைவன். ()

பரிதிபாற்காணுதித்தன்பனிப்பகைசுடர்பதங்கன்

இருள்வலிசவிதாச்சூரனெல்லுமார்த்தாண்டனென்னுழ்

அருணாதவனேமித்திரனாயிஞ்சோதியுள்ளோன்

தரணிசெங்கதிரோன்சண்டன்றபனனையொளியேசான்றோன்.

சூரியன்பெயர்.

பெயர்.	பொருள்.	பெயர்.	பொருள்.
சூரியன்—சனங்களைத் தொழிலில்விடுவான்.		என்றாழ்—	
பரிதி—வட்டவழிவழியையவன்.		அருண்—சஞ்சரித்தலுடையவன்.	
பாற்கரன்—ஒளிசெய்பவன்.		ஆதபன்—பிரகாசமுடையவன்.	
ஆதித்தன்—அதிதியின் மகன், கிரணங்களினாலே நீர்கவரலோன்.		மித்திரன்—எல்லாவயிர்சளிலும் நண்டிடையோன், மழையைக்கொடுப்போன்.	
பனிப்பகை—பனியையழிப்பவன்.		ஆயிரஞ்சோதியுள்ளோன்—ஆயிரங்கிரணமுடையவன்.	
சுடர்—பிரகாசமுடையவன்.		தரணி—ஆகாசத்தைக்கடப்பவன்.	
பதங்கன்—செல்லுதலுடையவன்.		செங்கதிரோன்—சிவந்தகிரணமுடையவன்.	
இருள்வலி—இருளைக்கெடுப்பவன்.		சண்டன்—கோபமுடையவன்.	
சவிதா—சனங்களைத் தொழில்களிலே செலுத்துவோன்.	இன்.	தபனன்—வெம்மைசெய்வோன்.	
சூரன்—என்றும் போக்குவரவுசெய்வோ		ஒளி—பிரகாசமுடையவன்.	
எல்—பிரகாசமுடையவன்.		சான்றோன்—(கருமங்களுக்குச்)சாட்சிகளாயுள்ளவன்.	(ருரு)
மார்த்தாண்டன்—மிருதண்டருடைய புதல்வன், பிரமாண்டத்தைச் சீவிக்கச்செய்வோன்.			

அன்வியேயரியேபானுவலரியேயண்டயோனி
கனவியேவிகர்த்தனன் வெங்கதிரவன்பகலோன்வெய்யோன்
தினகரன்பகலேசோதிதிவாகரனரியமாவே
இன்னுடனுதயன் ஞாயிறெல்லையேகிரணமாவீ.

அநலி—அநலுடையது.	வெய்யோன்—உட்டணகிரணமுடையவன்.
அரி—இருளையழிப்பவன்.	தினகரன்—தினங்களைச்செய்பவன்.
பானு—பிரகாசிப்பவன்.	பகல்—நாளினைப்பிரிப்பவன்.
அலரி—கிரணங்களாற் பரப்பவன்.	சோதி—பிரகாசமுடையவன்.
அண்டயோநி—பிரமாண்டத்திற்குக்காரணன்.	திவாகரன்—தினங்களைச்செய்பவன்.
கனலி—கனலுதலுடையவன்.	அரியமா—வேகத்தோடுசெல்பவன்.
விகர்த்தனன்—இருளைப்போக்குபவன்,	இனன்—சஞ்சரித்தலுடையவன்.
‡விசுவகன்மாவினாலே தணிக்கப்பட்ட ஒளியுடையவன்.	உதயன்—உதித்தலுடையவன்.
கதிரவன்—கிரணமுடையவன்.	ஞாயிறு—
பகலோன்—பகற்காலத்திற்குரியவன்.	எல்லே—விளக்கமுடையவன். [ன்.
	கிரணமாவீ—கிரணக்கூட்டமுடையவ

‡ தன் கணவனாகிய சூரியனுடைய வெம்மையைத் தாங்கலாற்றாது வருந்திய சஞ்சையென்னும மகன்பொருட்டு விச்சுவகன்மா சாகத்திலேலே சாணைக்கல்லிலே வைத்துச் சூரியனைக் கடைந்து வெம்மையைக் குறைத்தான் என்பது மார்க்கண்டேயபுராணம்.

விரவுமீழ்பரியோன்வேந்தன்விரிச்சிகன்விரோசனன்பேர்
இரவிவிண்மணியருக்கனேழேழுஞ்சூரியன்பேர்
பரிதியின்வட்டந்தானேவிசயமும்பரிதிவீசங்
கிரணமேகரமுமற்றைக்கிளர்ந்ததிவிரமுமாகும்.

பெயர்.	பொருள்.	பெயர்.	பொருள்.
* ஏழ்பரியோன்—சப்தா என்னுங் குதி ரையுடையவன், ஏழுகுதிரைகளு டையவன்.	இரவி—துதிக்கப்படுபவன். விண்மணி—ஆகாயத்திலே இரத்தினம் போல விளங்குவோன்.		
வேந்தன்—பிரகாசமுடையவன்.	அருக்கன்—யாவராலும் பூசைசெய்யப் படுவோன்.		
விரிச்சிகன்—			
விரோசனன்—மிக்கவொளியுடையவன்			

பரிதியின்வட்டத்தின்பெயர்.

பரிதியின்வட்டம் — சூரியன்போலத் | விசயம்—
தோன்றும் வட்டம்.

பரிதியின்கிரணத்தின்பெயர்.

பரிதியின்கிரணம்—சூரியனுடைய கிர | கரம்—இருநீரைக்குதலுடையது.
ணம். | தீவிரம்—பெரொளியுடையது. (௫௭)

நிலவுசோமன்களங்கனிசாபதிபிறைகுளிர்த்
கலையினனுடுவின்வேந்தன்கலாநிதியொடுகுபேரன்
அலவனேசசியேதிங்களம்புலிந்சாகரன்வான்
உலவிமகிரணன்சாந்தமுற்றதண்ணவன்குரங்கி.

சந்திரன்பெயர்.

சந்திரன்—எப்போதும் பிரகாசமுடை யவன்.	நிசாபதி—இராத்திரிக்குத் தலைவன். பிறை—
நிலவு—பிரகாசமுடையவன்.	கலையினன்—கலைகளையுடையவன்.
சோமன்—அமிர்தம்பிறப்பிப்போன்.	உடுவின்வேந்தன்—நட்சத்திரங்களின் தலைவன்.
களங்கன்—களங்கமுடையவன்.	

* போசசம்புகாவியவுரைகாரர் ஒருகுதிரையே எழுமையுடையதாக வழங்கப்படு
மென்பர். நிருத்தவுரைகாரர் “சப்தா என்னுங் குதிரை” என்பர்; “நக
றுதியச்சினுற்றநுதிநுவல்பக்கம்” கும் மகிழ்வுறுசந்தச்சானவயப்பரியேழினா
மந் திகழ்காயத்திரியினோடுதிருட்டுபுசெக்திமென்றி மிகுமனுட்டுநற்பந்தி
விருகதிவிளங்கியோங்கும்” “மருவுமுட்டிணிகேயென்னும்வாம்பரியேழும்
பூண்ட” என்பது மச்சபுராணம்.

பெயர்.	பொருள்.	பெயர்.	பொருள்.
கலாநிதி—கலைகட்டு இருப்பிடமானவன்.		அம்பலி—	
குபேரன்— அருவருப்பானசரீரமுடையவன்.		நிசாகரன்—இரவினைச்செய்வவன்.	
அலவன்—இராக் காலமுடையவன்.		இமகிரணன்—குளிர்த கிரணமுடையவன்.	
சசி—முயற்களங்கமுடையவன்.		தண்ணவன்—குளிர்ச்சியுடையவன்.	
நிங்கள்—		குரங்கி—மான்களங்கமுடையவன். (1)	

மதியிராக்கதிரேயிந்துமருவுதானவனேயல்லோன்
விதுவொடுகுமுதநண்பன்சுதாகரன்வேந்தனலோன்
சிதைவிலாமுயலின் கூடுபசங்கதிர்த்தேவென்றெல்லாம்
புதியசந்திரன்முவேழுமெட்டுமேபுகன்றாமம்.

மதி—	குமுதநண்பன்—குமுதப்பூவிற்கு நாயகன்.
இராக்கதிர்— இரவுக்குரியவொளியாயுள்ளவன்.	சுதாகரன்—அமுதகிரணமுடையவன்.
இந்து—குளிர்த கிரணத்தால் நனைப்பவன்.	* வேந்தன்—பிரகாசமுடையவன்.
தானவன்—	ஆலோன்—இரக்காலமுடையவன்.
அல்லோன்—இரக்காலமுடையவன்.	முயலின்கூடு — முயற்களங்கத்திற்கிடமாயுள்ளவன்.
1 விது—தேவர்களாற் பானம்பண்ணப்படுபவன்.	பசங்கதிர்த்தே — பசியகிரணமுடையதேவன். (ருக)

கருதியசெந்தீவண்ணன்காட்டுமங்காரகன்சேய்
குருதிவக்கிரனேபெளமன் குசுநிலமகனரத்தன்
மருநியவழலோன்மற்றைமங்கலனுடனையாரல்
விரவியவுதிரனின்னமேவுசெவ்வாயினாம்.

செவ்வாயின்பெயர்.

செவ்வாய்—செந்நிறமுடையது. [ன்.	சேய்—செந்நிறமுடையவன்.
செந்தீவண்ணன்— செந்நிறமுடையவ	குருகி—செந்நிறமுடையது.
அங்காரகன் — செந்நிறமுடையவன்,	வக்கிரன்—கொடுமையுடையவன்.
சரீரத்தை வருத்துவோன்.	பெளமன்—பூமியின்கண்.

1 அபிதானகோசத்திற்கு கலை என்பதன் விவரம் பார்க்க.

* இது ராஜா என்னும் வடமொழிக்குச் சமபதம்.

† பரத்துவாசமுனிவர் நிருமதையாற்றங்கரையிலே ஒரு பெண்ணைக் கண்டு மயங்கிப் பூமியிலே வீழ்த்திய வீரியத்தினின்றும் பிறந்து பூமிதேவியால் வளர்க்கப்பட்டமையாற் செவ்வாய்க்குப் பூமகன் எனப் பெயராயிற்று என்பது விநாயகபுராணம்.

பெயர்.

பொருள்.

பெயர்.

பொருள்.

குசன்—பூமியினின்றும் பிறந்தவன்.
நிலமகன்—பூமியின்மகன்.
அரத்தன்—சிவப்புநிறமுடையவன். [ன்.
அழலோன்—நெருப்பினிறமுடையவ

‡ மங்கலன்—
ஆரல்—நெருப்பினிறமுடையவன்.
உதிரன்—சிவப்புநிறமுடையவன். (௬௦)

சிந்தைகூரியன்கணக்கன்றேர்ப்பாகனருணன்சாமன்
வந்ததூதுவனேமாலேமதிமகனறினப்பாகன்
அந்தமாம்புலவன்மற்றையனுவழிமேதைபச்சை
புந்திபண்டிதனீரேட்டுமபுதன்பெயராகுமன்றே.

புதன்பெயர்.

புதன்—அறிவுடையவன்.
சிந்தைகூரியன்—கூரியபுத்தியுடையவ
கணக்கன்—
தேர்ப்பாகன்—தேருக்குப்பாகன். [ன்.
அருணன்—பச்சைநிறமுடையவன்.
சாமன்—பச்சைநிறமுடையவன்.
தூதுவன்—
மால்—பெருமையுடையவன்.
மதிமகன்—சந்திரனுடையமகன்.

அறிஞன்—அறிவுடையவன்.
பாகன்—தேர்ப்பாகன்.
புலவன்—அறிஞன்.
¶ அனுவழி—தூர்த்தஸ்திரிமகன்.
மேதை—அறிஞன்.
பச்சை—பச்சைநிறமுடையவன்.
புந்தி—புத்தியுள்ளான்.
பண்டிதன்—ஞானமுள்ளான். (௬௧)

தீதிலாத்தெய்வமந்திரிகுண்டிசனமைச்சன்சீவன்
வேதனாண்டளப்பானாசான்வேந்தன்பொன்வியாழன்பேராம்
ஒதியவசுரமந்திரியுசனன்பார்க்கவனேசுங்கன்
கோதில்சுக்கிரன்பரிங்குபுகர்கவிமழக்கோள்வெள்ளி.

வியாழன்பெயர்.

வியாழன்.—
தெய்வமந்திரி—தேவர்களுக்குப் புத்தி
சொல்வோன்.
சிகண்டிசன்—அங்கிராமுனியின்மகன்.
அமைச்சன்—தேவர்களுக்குமந்திரி.
சீவன்—தேவர்களைச்சீவிப்பிப்போன்.

வேதன்—சாஸ்திரஞானமுடையவன்.
ஆண்டளப்பான்—ஆண்டுகளையளப்ப
வன்.
ஆசான்—தேவர்களுக்காசாரியன்.
வேந்தன்—பிரகாசமுடையவன்.
பொன்—பொன்னிறமுடையவன்.

‡ விநாயக்கடவுளுடையமங்கலக்காட்சிபெற்றமையால்மங்கலனெனப்பட
டான் என்பர். “மங்கலந்திகழ்காட்சிநாம்வந்தருள்வனப்பாற்றங்குவையக
மங்கலனெனவுணர்ச்சாற்றும்” என்பதுவிநாயகபுராணம்.

¶ ஹது - கற்புவுமுவினவன்; என்றது; சந்திரனைப் புணர்ந்து கற்பிலே வருவிய
வியாழன்மனைவியாகிய தாரையை. வழி - மகன்.

வெள்ளியின்பெயர்.

பெயர்.

பொருள்.

பெயர்.

பொருள்.

வெள்ளி—வெண்ணிறமுடையவன்.
அசுரமந்திரி—அசுரருக்குப் புத்திசொல்
வோன்.
உசனன்—அசுரர்மேன்மையை வளர்ப்
போன்.
பார்க்கவன்—பிருகுவமிசத்திற்பிறந்தவ
சுங்கன்—

சுக்கிரன்—வெண்ணிறமுடையவன், தே
வர்களுக்குத் துக்கங்கொடுப்பவன்.
பளிங்கு—டளிங்குநிறமுடையவன்.
புகர்—
* கவி—கவியென்னுமுனியின் புத்திர
ன், சாதுரியமாகப் புகழ்வோன்.
மழைக்கோள்—மழைக்குரிய கிரகம். ()

கதிர்மகன் மந்தன்காரிகரியவன் செளரிமேற்கோண்
முதுமகன் பங்குநீலன் முடவனோய் முகன் சனிப்பேர்
மதியுணுமிராகுநாமமற்றதுதமங்கறுப்பாம்
அதிகமாங்கேதுச் செம்மைசிகிகதிர்ப்பகையுமாமே.

சனியின்பெயர்.

சனி—மெல்லச் செல்வோன்.
கதிர்மகன்—சூரியனுடைய மகன்.
மந்தன்—மெல்லச் செல்வோன்.
காரி—கருநிறமுடையவன்.
கரியவன்—கருநிறமுடையவன்.
சௌரி—சூரியனுடையமைந்தன்.
மேற்கோள்—மேலுள்ளகிரகம்.

முதுமகன்—முதியமகன்.
பங்கு—முடமுடையவன்.
நீலன்—கருநிறமுடையவன்.
முடவன்—முடக்காலுடையவன்.
நோய்முகன்—நோய்பொருந்திய முகமு
டையவன்.

இராகுவின்பெயர்.

இராகு—சந்திரனை உண்டு கக்குவோ
ன்.

தமம்—வருத்ததலுடையது.
கறுப்பு—கறுப்புநிறமுடையது.

கேதுவின்பெயர்.

கேது—தண்ணையறிவிக்குமியல்புடைய
செம்மை—சிவப்புநிறமுடையது. [து.]

சிகி—
கதிர்ப்பகை—சூரியனுக்குப் பகைவன்.

கொண்டமைவருடையாகுகொறிமறிமேடமென்ப
குண்டைசேழரிபுல்லங்கோவிடையிடபமாகுந்
தண்டியாழ்விழவிரட்டைசவைமகண்மிதுனந்தானே
நண்டுஞாண்டலவன்சேக்கைநள்ளிகர்க்கடகமாமே.

மேடத்தின்பெயர்.

பெயர்.	பொருள்.	பெயர்.	பொருள்.
மேடம்—ஆடுவெழுவமுடையது.		ஆடு—	
மை—		கொறி—	
வருடை—		மறி—	

இடப்பத்தின்பெயர்.

இடபம்—எருத்துவழுவமுடையது.	புல்லம்—
குண்டை—	கோ—
சே—	விடை—
மூரி—	

மிதுனத்தின்பெயர்.

மிதுனம்—இரட்டையாயுள்ளது.	விழவு—
தண்டு—பாழ்வழவுள்ளது.	இரட்டை—இரண்டாயுள்ளது.
யாழ்—யாழ்வழவுள்ளது	சவைமகள்—

கர்க்கடகத்தின்பெயர்.

கர்க்கடகம்—நண்டுவழுவமுடையது.	அலவன்—
நண்டு—	சேக்கை—
ஞெண்டு—	நள்ளி—

(௬௪)

கொலையரியாளிமாவேகொடும்புலிசிங்கமென்ப
முலைமடந்தையர்பேரெல்லாமொழிந்திடுங்கன்னிதானே
துலைநிறைநிறுப்பான்சீர்கோறுக்குவாணிகன்றுலாப்பேர்
உலைவுறுதெறுக்காறேளேயோதியவிருச்சிகப்பேர்.

சிங்கத்தின்பெயர்.

சிங்கம்—சிங்கவழுவமுடையது.	மா—
அரி—	கொடும்புலி—
ஆளி—	

கன்னியின்பெயர்.

கன்னிக்கு— (மடந்தையர்பேரெல்லாம் வரும்.)

துலாத்தின்பெயர்.

துலாம்—தராகவழுவமுடையது.	சீர்—
துலை—	கோல்—
நிறை—	தூக்கு—
நிறுப்பான்—	வாணிகள்—

விருச்சிகத்தின்பெயர்.

விருச்சிகம்—தேள்வழவுள்ளது.	தேள்—
தெறுக்கால்—	

(௬௫)

கொடுமரந்துரோணஞ்சாபங்கொடுஞ்சிலைதனுநாற்பேரே
வடிவின்மான் கலைசுறவேமகரராசிக்குமுப்பேர்
சூடமொடுகீரஞ்சாடிசூடங்கரோகும்பமென்ப
நெடியமீன் மயிலைமற்சஞ்சலசரநெருமீனம்.

தனுவின்பெயர்.

பெயர்.	பொருள்.	பெயர்.	பொருள்.
தனு—வில்வடிவமுடையது.		*சாபம்—வில்லுவடிவமுடையது.	
கொடுமரம்—வில்வடிவமுடையது.		சிலை—வில்வடிவமுடையது.	
தூரோணம்—வளைந்தவடிவமுடையது.			

மகரத்தின்பெயர்.

மகரம்—மகரமீன்வடிவமுடையது.	கலை—
மான்—	சுற—

கும்பத்தின்பெயர்.

கும்பம்—சூடவடிவமுடையது.	சாடி—
சூடம்—	சூடங்கர்—
கீரம்—	

மீனத்தின்பெயர்.

மீனம்—மீன்வடிவமுடையது.	மற்சம்—
மீன்—	சலசரம்—
மயிலை—	

(கக)

பரிமருத்துவநாள்வாசிபரவுமைப்பசியாழேறே
டிரலையேமுதனுள்சென்னியென்பதச்சுவினியின்பேர்
பரணியேகிழவன்சோறுபகலவன்றராசுதாழி
தருமனுடுப்புப்பூதந்தாசிமுக்கூட்டுத்தானே.

அச்சுவினியின்பெயர்.

அச்சுவினி—குதிரைரூபமுடையது.	யாழ்—
பரி—குதிரைவடிவமுடையது.	ஏறு—
மருத்துவநாள்—மருத்துவருக்குரியநாள்.	இரலை—
வாசி—குதிரைவடிவமுடையது.	முதனுள்—நாள்களுள் முதலிலுள்ளது.
ஜப்பசி—	சென்னி—

பரணியின்பெயர்.

கிழவன்—	தருமனுள்—
சோறு—	அடுப்பு—அடுப்புப்போல்வது.
பகலவன்—	பூதம்—
தராசு—	தாசி—
தாழி—	முக்கூட்டு—மூன்றுசேர்ந்தது. (கௌ)

* சாபம்—மூங்கிலாற் செய்யப்படுவது; சபம்—மூங்கில்.

எரிபிறந்தினொளரவிஞ்ஞவாவளக்கர்
கருதுநாவிதனையங்கிகார்த்திகையளகுமேற்கும்
பிரமனாச்சகடுபண்டிபேசியசதியேவையம்
உருள்விமானந்தேருற்றாலுரோணியேயுரோகிணிப்பேர்.

கார்த்திகையின்பெயர்.

பெயர்.	பொருள்.	பெயர்.	பொருள்.
எரிநாள்—அக்கினிக்குரியநாள்.		அளக்கர்—	
ஆரல்—அக்கினிக்குரியது.		நாவிதன்—	
இரூல்—		அங்கி—அக்கினிக்குரியது.	
அறுவாய்—ஆறுபிரிவுள்ளது.		அளகு—	

உரோகிணியின்பெயர்.

பிரமனாள்—பிரமாவக்குரியநாள்.	உருள்—
சகடு—தேர்ச்சில்லுப்போன்றது.	விமானம்—
பண்டி—	தேர்—
சதி—	உற்றுரல்—
வையம்—	உரோணி—

(சுஅ)

திங்கணண்மதிபேராளன்சேர்ந்தமான்றலையேமாழ்கு
பொங்குமாரகழியேமும்மீன்புகழ்நரிப்புறமேபாலை
இங்கிவையொன்பதென்பமிருகசீரிடத்தினுமம்
செங்கைமுகுதிரையாழ்சன்றினமிவையா திரைப்பேர்.

மிருகசீரிடத்தின்பெயர்.

மிருகசீரிடம்—மானின் தலைபோன்றது	மாழ்கு—
திங்கணன்—சந்திரனுக்குரியநாள்.	மார்கழி—
மதி—சந்திரனுக்குரியநாள்.	மும்மீன்—மூன்று நட்சத்திரம்.
பேராளன்—	நரிப்புறம்—
மான்றலை—மான் தலைபோல்வது.	பாலை—

திருவா திரையின்பெயர்.

செங்கை—	யாழ்—
முகுதிரை—	ஈசன்றினம்—சிவனுக்குரியநாள். (சுக)

கருதியவதிநாளேகழைபுனர்தங்கரும்பு
பொருவினாப்புனிதம்பிண்டியாவணம்புநர்பூசப்பேர்
குருவினன்கொடிறுவண்டுகுறித்தகாற்குளமேபூசம்
அரவினன்கொளவைபாம்பேயாயிலாயியநாற்பேர்.

புநர்பூசத்தின்பெயர்.

பெயர்.	பொருள்.	பெயர்.	பொருள்.
அதிதிநாள்—அதிதிக்குரியநாள்.		புனிதம்—	
கலழ—		பிண்டி—	
புனர்தம்—		ஆவணம்—	
கரும்பு—			

பூசத்தின்பெயர்.

குருவினாள்—	வண்டு—
கொடிறு—	காற்குளம்—

ஆயிலியத்தின்பெயர்.

அரவினாள்—ஆதிசேடனுக்குரியநாள்.	பாம்பு—ஆதிசேடனுக்குரியநாள்.
கௌவை—	ஆயில்— (எரு)

கொடுநுகம்வேள்விவாய்க்கால்சுறித்தவேட்டுவனேமாசி
வடுவறமுதலிற்றேன்றிவருஞ்சனிமகநாளென்ப
இடையெழுஞ்சனியே தூர்க்கையெலிபகவதநாளோடு
கடியநாவிதனையெய்யுங்கணையிருமுப்பேர்பூம்.

மகத்தின்பெயர்.

கொடுநுகம்—வளைந்தநுகம்போல்வது.	வேட்டுவன்—
வேள்வி—	மாசி—
வாய்க்கால்—	முதலில்வருஞ்சனி—

பூரத்தின்பெயர்.

இடையெழுஞ்சனி—	பகவதிநாள்—தூர்க்கைக்குரியநாள்.
தூர்க்கை—தூர்க்கைக்குரியநாள்.	நாவிதன்—
எலி—	கணை— (எக)

பங்குனிகடையில்வந்துபற்றியசனியினோடு
செங்கதிர்பிறந்தநாளுஞ்சிறந்தவுத்தரமென்றாகும்
தங்குகாமரமேயங்கிசார்த்தநாள்கொத்துவத்தோ
டங்கைமீன்களிறுவவ்வியைவிரலத்தமேழ்பேர்.

உத்தரத்தின்பெயர்.

பங்குனி—	செங்கதிர்நாள்—சூரியனுக்குரியநாள்.
கடையெழுஞ்சனி—	

அத்தத்தின்பெயர்.

பெயர்.

பொருள்.

பெயர்.

பொருள்.

காமரம்—
அங்குநாள்—
கௌத்துவம்—
கைம்மீன்—

களிறு—
நவ்வி—
ஐவிரல்—

(௭௨)

அளக்குநெய்ப்பயறுமீனேயறுவையேயாடைதூசு
துளக்கிலாநடுடச்சன்றுவட்டாநாள்சித்திரைப்பேர்
விளக்கொடுமரக்கால்வீழ்க்கைவெறுநுகங்காற்றினுளே
கிளத்தியகாற்றுத்தீபங்கேடிலாச்சோதியேழ்பேர்.

சித்திரையின்பெயர்.

நெய்—
பயறு—
மீன்—
அறுவை—
ஆடை—

தூசு—
நடுநாள்—நடுவிலுள்ளநாள்.
தச்சுனர்—
துவட்டாநாள்—

சோதியின்பெயர்.

விளக்கு—விளக்குப்போல்வது.
மரக்கால்—
வீழ்க்கை—
வெறுநுகம்—

காற்றினுள்—
காற்று—
தீபம்—

(௭௩)

முற்றில்வைகாசிகாற்றுமுந்துநாண்முறத்தினோடு
வெற்றிசேர்சுளகுசேட்டைவிசாகநாளிருமுப்பேரே
புற்றாளிபெண்ணைதேளேபோந்தைமித்திரநாளாறும்
சொற்றனரனுடமென்றுசோர்விலாநூலோர்தாமே.

விசாகத்தின்பெயர்.

விசாகம்—ஒளியுடையது.
முற்றில்—சுளகுபோன்றது.
வைகாசி—
காற்றுநாள்—

முறம்—சுளகுபோன்றது.
சுளகு—சுளகுபோன்றது.
சேட்டை—

அனுடத்தின்பெயர்.

புல்—முடப்பிணைபோன்றது.
தாளி—முடப்பிணைபோன்றது.
பெண்ணை—முடப்பிணைபோன்றது.

தேள்—
போந்தை—முடப்பிணைபோன்றது.
மித்திரநாள்—

(௭௪)

சேட்டையிந்திரனுள்வேதிசெத்தழலெரியிவ்வைந்துங்
கேட்டைவல்லாரையென்றுங்கிளத்துபவனத்தநூலோர்
தேட்கடைகுருகுகொக்குச்சிலையுடனன்றிலானி
ஈட்டியவசுரநாளிவ்வேழ்பெயர்மூலமென்ப.

கேட்டையின்பெயர்.

பெயர்.	பொருள்.	பெயர்.	பொருள்.
சேட்டை—		தழல்—	
இந்திரனுள்—இந்திரனுக்குரியநாள்.		எரி—	
வேதி—		வல்லாரை—	

மூலத்தின்பெயர்.

தேட்கடை—	அன்றில்—	(எரு)
குருகு—	ஆனி—	
கொக்கு—	அசுரநாள்—	
சிலை—		

உடைகுளமுற்குளநீருத்தநாள்பூராடப்பேர்
கடையினிற்குளமேயானிகருதுவிச்சுவநாளாடி.
மிடையிலுத்தராடமென்பமேவியவோணமாயோன்
அடையுநாளுலக்கைமுக்கோல்சிரவணஞ்சோணையாமே.

பூராடத்தின்பெயர்.

உடைகுளம்—உடைகுளம் போல்வது.	நீர்நாள்—
முற்குளம்—	

உத்தராடத்தின்பெயர்.

கடைக்குளம்—	விச்சுவநாள்—
ஆனி—	ஆடி—

திருவோணத்தின்பெயர்.

மாயோனாள்—விட்டுணுவுக்குரியநாள்.	சிரவணம்—	(எசு)
உலக்கை—	சோணை—	
முக்கோல்—		

மருவியகாகப்புள்ளுவகக்கணுள்பறவைபுள்ளு
விரவுமாவணியவிட்டம்விளம்பியநாமமைந்தாம்
பெருகியசெக்குச்சுண்டன்பேசியபோரேகுன்று
வருணனுள்சதயமைந்தும்வகுத்தபேர்தொகுத்ததாமே.

தேவப்பெயர்த்தொகுதி.

சக

அவிட்டத்தின்பெயர்.

பெயர்.

பொருள்.

பெயர்.

பொருள்.

காகப்புள்—
வசக்கணுள்—
பறவை—

புள்—
ஆவணி—

சதயத்தின்பெயர்.

செக்கு—
சண்டன்—
போர்—

குன்று—
வருணனுள்—

(எஎ)

பொருவின் முற்கொழுங்கோனாழிபுரட்டையேபூரட்டாதி
முரசுபிற்கொழுங்கோன்மன்னனுத்தரட்டாதிமுப்பேர்
இரவிநாள் கலமேதோணியேற்றமாந்தொழுவேநாவாய்
பெருகியகடைநாள்கூலம்பெருநாளெட்டிரேவதிப்பேர்.

பூரட்டாதியின்பெயர்.

முற்கொழுங்கோல்—
நாழி—

புரட்டை—

உத்தரட்டாதியின்பெயர்.

முரசு—
பிற்கொழுங்கோல்—

மன்னன்—

இரேவதியின்பெயர்.

இரவிநாள்—சூரியனுக்குரியநாள்.
கலம்—
தோணி—
தொழு—

நாவாய்—
கடைநாள்—இறுதியிலுள்ளநாள்.
கூலம்—
பெருநாள்—

(எஅ)

வடமீனேசாலியென்பமற்றருந்ததியின்பேரே
உடுவேதாரகையேபம்மேயுற்கையேசுக்கைவிண்மீன்
கடிகைநாழிகையாங்கன்னவிரித்தையுமதுவேகாட்டுந்
துடிகலைவீகலைமுப்பேர்சொல்லியகாலதுட்பம்.

அருந்ததியின்பெயர்.

அருந்ததி— [ரம்.] சாலி—கீர்த்தியுடையவள்.
வடமீன்—வடக்கில்விளங்கும் நட்சத்தி

விண்மீனியின்பெயர்.

விண்மீன்—விண்ணிலேமீன்போல்வது. பம்—பிரகாசமுடையது.
உடு—ஆகாயத்திலே செல்லுதலுடையது. உற்கை—
யது. [யது.]
தாரகை—விண்ணிலே செல்லுதலுடையது. சக்கை—

நாழிகையின்பெயர்.

பெயர்.

பெர்நுள்.

பெயர்.

பொநுள்.

நாழிகை—கழிந்துபோதலுடையது.

கன்னல்—

கடிகை—விதிக்கப்பட்ட காரியத்தைச்

இரித்தை—

செய்தற்குரியதாய் விளங்குவது.

காலநுட்பத்தின்பெயர்.

துடி—

விகலை—

(எக்)

கலை—

வேலையேயமையஞ்செவ்வியேல்வையேபொழுதுபாணி
காலகொன்பதமேபோழ்துகாலப்பேரீரைந்தாகும்
சாலநீட்டித்தலோசொர்ந்தபாணித்தறாணும்
நீலவுண்கண்ணாய்மற்றுநெடித்தலுநெடும்போழ்தென்ப.

காலத்தின்பெயர்.

காலம்—கணிக்கப்படுவது.

பாணி—

வேலை—செல்லுதலுடையது.

கலை—கணிக்கப்படுவது.

அமையம்—

கொன்—

செவ்வி—

பதம்—

ஏல்வை—

போழ்து—

பொழுது—

நெடும்போழ்தின்பெயர்.

நீட்டித்தல்—

நெடித்தல்—

(அ௦)

பாணித்தல்—

ஒல்லையேயிறையேயுற்றசிறுவரையுடனிலேசம்
வல்லைமாத்திரைகள்காலவிரைவின்பேர்வகுக்கிலாரும்
நல்லநண்பகலேயுச்சிநடுப்பகன்மத்தியானம்
இல்லுடன்பவனமோரையிராசியின்பெயராமென்ப.

காலவிரைவின்பெயர்.

ஒல்லை—

இலேசம்—

இறை—

வல்லை—

சிறுவரை—

மாத்திரை—

மத்தியானத்தின்பெயர்.

மத்தியானம்—பகலின் நடுப்பாகம்.

உச்சி—சூரியனைச்சுத்திலுடையது.

† நண்பகல்—பகலின் நடுப்பாகம்.

நடுப்பகல்—பகலின் நடு.

இராசியின்பெயர்.

பெயர்.

பொருள்.

பெயர்.

பொருள்.

இராசி—காலபலனைக் கொடுப்பது.

இல்—கிரகங்களுக்கு வீடாயிருப்பது.

பவரம்—கிரகங்களுக்கு வீடாயிருப்பது.

ஓரை—செல்லுதலுடையது. (அக)

அல்விபாவரியேகங்குலக்கல்யாமினியேந்தம்

எல்லியோடியாமமாலையிரசனிகிதியிராவம்

எல்லொடுதிவாப்பகற்பேரேல்வையேதிவசம்வைகல்

அல்கலேதினமேயெல்லையானியம்பகலேநாளாம்.

இராவின்பெயர்.

இரா—சுகங்கொடுப்பது.

அல்—

விபாவரி—சந்திரன்முதலியன பிரகாசித்தலுடையது.

கங்குல்—

அல்கல்—சனங்கள் போக்குவரவின்

த்தங்குதற்குக் காரணமாயுள்ளது.

யாமினி—யாமங்கலையுடையது.

ந்தம்—ஒடுங்குதற்குக் காரணமானது.

எல்லி—

யாமம்—

மாலை—

இரசனி—காமமுண்டாக்குவது.

நிசி—சனங்களுடைய தொழில்களைக் குறைப்பது.

பகலின்பெயர்.

எல்—

திவா—

நாளின்பெயர்.

எல்வை—

திவசம்—பிரகாசமுடையது.

வைகல்—

அல்கல்—

தினம்—

எல்லை—

ஆனியம்—திரும்பிவருதலுடையது.

பகல்—

(அஉ)

சருவரியந்தகாரங்கச்சனந்தமந் துவாரந்தம்

இருளென்பதிமிரமோடுதுணங்கறலென்றுமேற்கும்

நெருநலுநென்ன லுந்தானிகழ்த்துபமுன்னைநாளைப்

பெருகியபின்பைபிறைபின்னையென்றியம்பலாமே.

இருளின்பெயர்.

சருவரி—தொழிலைக் கொடுப்பது.

அந்தகாரம்—சனங்களுடைய கண்களை

க் குருடாக்குதலுடையது.

கச்சனம்—மலினமான சலம்போன்றிரு

ப்பது.

தமம் — சனங்களை யொடுங்கியிருக்கச் செய்வது.

[து. துவாரந்தம்—வழிகளை மறைத்தலுடைய

திமிரம் — நிலத்திற்கீழுண்டாக்குதலு

டையது,

துணங்கறல்—

முன்னைநாளின்பெயர்.

பெயர்.

பொருள்.

பெயர்.

பொருள்.

நெருநல்—

நென்னல்—

பின்னைநாளின்பெயர்.

பின்றை—பின்னுள்ளது.

பிற்றை—பின்னுள்ளது.

(அக).

புலரிவைகறையினுமம்விடியலும்போற்றுமப்பேர்
 நிலவுசந்திரிகைவெய்யினிகழ்ந்தவாதவமேயென்றாழ்
 இலகியமாலேசாயஞ்சந்தியாம்யாமஞ்சாமம்
 அலைவறுபருவந்தானேயானியமிருதுவாகும்.

வைகறையின்பெயர்.

வைகறை—நாளின்முடிவாயுள்ளது.

விடியல்—இருள் புலர்தலுடையது.

புலரி—இருள்புலர்தலுடையது.

நிலவின்பெயர்.

நிலவு—பிரகாசமுடையது.

சந்திரிகை—சந்திரனிலிருத்தலுடையது.

வெய்யிலின்பெயர்.

வெய்யில்—வெம்மையுடையது.

என்றாழ்—சூரியனாலுருக்கப்படுவது.

ஆதவம்—தபித்தலுடையது.

மாலையின்பெயர்.

சாயம்—பகலைமுடிப்பது.

சந்தி—பகலுமிரவுஞ் சந்திக்குங் காலம்.

சாமத்தின்பெயர்.

சாமம்—

யம்ம்—சனங்களைச் சரியாதுதடுப்பது.

பருவத்தின்பெயர்.

பருவம்—பிரிவுடையது.

இருது—செல்லுதலுடையது. (அச)

ஆனியம்—திரும்பிவருதலுடையது.

தித்யொடுபக்கந்தானேயொருகலேதெரிக்குமென்ப
 மதியொடுதிங்கள்சொல்லின்மாதமேபேதமில்லை
 மதிதெரிகலையிரப்பேர்வருஞ்சினீவாலியாகும்
 மதிமறைகலையிராவின்வரும்பெயர்க்குவென்றாமே.

ஒருகலையின்பெயர்.

திதி—

பக்கம்—

மாதத்தின்பெயர்.

மதி—

திங்கள்—

மதிதெரிகலையிராவின் பெயர்.

பெயர்.

பொருள்.

பெயர்.

பொருள்.

சினீவாலி—சந்திரன் அணுவாகக் காணப்படுதலுடையது.

மதிமறைகலையிராவின் பெயர்.

சூகு—இருளாலே மறைத்தலுடையது.

(அரு)

அந்தமாழுவாவேபவ்வம்பூரணையிருபேராகும்
இந்துவோடிகூட்டமமாவாசையமையுமென்ப
நந்தைபத்திரையினோடுநாட்டியசையயிரித்தை
முந்துபூரணையாம்பக்கமுதற்றொட்டுமூன் லுவட்டம்.

பூரணையின்பெயர்.

பூரணை — சந்திரகலை நிறைத லுடை | உவா—
யது. | பவ்வம்—

அமாவாசையின்பெயர்.

அமாவாசை—சூரியனுஞ் சந்திரனுங்கூ | அமை—சூரியசந்திரர்கள் கூடிச் சமீப
டவசித்தலுடையது. | மாக வசித்தலுடையது.
இந்துவோடிகூட்டம் — சூரியனுஞ்
சந்திரனுங் கூடுதலுடையது.

முதற்பக்கத்தொடங்கி மூன்றுவட்டமாக வருகிற
ஐந்து பக்கங்களின்பெயர்.

நந்தை— | இரித்தை—
பத்திரை— | பூரணை—
சைய—

(அசு)

பரவியகாரேகூதிர்முன்பினிற்பனிகளோடு
விரவியவினையவேனில் விரைந்திடுமுதிர்ந்தவேனில்
மருவுமாவணியேயாதிமற்றிரண்டிரண்டுமாதம்
பருவமூவிரண்டுமாய்ந்துபார்த்திடினவாய்த்தபேராம்.

ஆவணிமுதலிரண்டிரண்டு மாதமாகிய வறுவகைப் பருவத்தின்பெயர்.

கார்—மழைபெய்தலுடையது. | ஆவணி புரட்டாதி—கார்.
கூதிர்—சூளிர்காற்றுடையது. | ஐப்பசி கார்த்திகை—கூதிர்.
முன்பணி—முன்னிரவிற்பனியையு | மார்கழி தை—முன்பணி.

டையது. [யது.

பின்பணி—பின்னிரவிற்பனியையுடை | மாசி பங்குனி—பின்பணி.
இளவேனில்—இளவெய்யிலுடையது. | சித்திரை வைகாசி—இளவேனில்.
முதுவேனில்—முதிர்ந்த வெய்யிலுடை | ஆனி ஆடி—முதுவேனில். (அஎ)
யது.

இகழ்வில்வற்சரமேயாண்டேசமைமுப்பேர்வருடமென்ப
பகரிலாயனமுமப்பேரயனமேயாண்டிற்பாதி
உகமுடிவுடன்மடங்கலாழியாமாயுள்வாழ்நாள்
மகிழ்வுறுகற்பந்தானேமலரயன்வாழ்நாளென்ப.

வருடத்தின்பெயர்.

பெயர்.

பொருள்.

பெயர்.

பொருள்.

வருடம்—பிரீதிசெய்தலுடையது.

சமை—சனங்கட்குத் துயர்செய்தலுடையது.

வற்சரம்—இருதுக்கள்வசித்தலுடையது.
ஆண்டு—

ஆயனம்—வரிசையாக இருதுக்களை விதெலுடையது.

ஆண்டிற்பாதியின்பெயர்.

ஆண்டிற்பாதி—வருடத்திற்பாதி. அயனம்—சூரியகதிக்குக்காரணமாயுள்ளது.

உஹழிகரலத்தின்பெயர்.

உகமுடிவு—உகத்தினந்தம்.

மடங்கல்—இறுதிசெய்வது.

வாழ்நாழின்பெயர்.

வாழ்நாள்—வாழுநாள்.

ஆயுள்—செல்லுதலுடையது.

அயன்வாழ்நாளின்பெயர்.

அயன்வாழ்நாள்—பிரமாவின்வாழ்நாள். கற்பம்—உலகத்தையழித்தல்வல்லது.

சொரிதுளிதிவலை தூவல்சீகரந்தூறன்மாறி
வருடமோடுறையேயாலிவானமுமழைப்பேர்பத்தாம்
பெருமழையென்பதானேபேசிலாசாரமாகும்
விரவியபனித்தல்சோனைவிடாமழையிருபோமே.

மழையின்பெயர்.

மழை—இளமையுடைவிப்பது.

மாரி—அழித்தலுடையது.

துளி—துளித்தலுடையது.

வருடம்—பூமியை நனைத்தலுடையது.

திவலை—

உறை—சொரிதலுடையது.

தூவல்—தூவுதலுடையது.

ஆவி—

சீகரம்—சூளிர்செய்வது.

வானம்—

தூறல்—தூறந்தன்மையுடையது.

பெருமழையின்பெயர்.

ஆசாரம்—பரத்தலுடையது.

விடாமழையின்பெயர்.

பனித்தல்—

சோனை—

(அக)

வாவியதிவலை தூவல்வண்சிதர்சிகரத்தோ
டாவியேதளியேமிக்கவுறை துளியாகவேழ்பேர்
ஆலியேகரகமற்றைக்கேபலமாலங்கட்டி
மேலினுமந்தானும்பர்மேக்குமாங்கிழக்குக்கீழே.

துளியின்பெயர்.

பெயர்.	பொருள்.	பெயர்.	பொருள்.
துளி—துளித்தலுடையது.		சீகரம்—குளிர்ச்சிசெய்வது.	
திவலை—		ஆலி—	
தூவல்—தூவுதலுடையது.		தளி—	
சிதர்—சிதறுதலுடையது.		உறை—சொரிதலுடையது.	

ஆலங்கட்டியின்பெயர்.

ஆலங்கட்டி—மழைக்கட்டி.	கரகம்—பயிரைக் கெடுப்பது.
ஆலி—	கேபலம்—மேகத்தின் கற்போன்றது.

மேலின்பெயர்.

உம்பர்—	மேக்கு—
---------	---------

கீழின்பெயர்.

கிழக்கு—

(௯௦)

பயனுறும்ங்குல்சீதம்பயோதரந்தாராதாரம்
சூயின்மழையெழிவிமஞ்சுகொண்டல்சீமூதங்கொண்மூ
வியன் முகில்விண்விசும்புவிளையுமால்சலதரஞ்செல்
புயல்கனங்கந்தரங்கார்போற்றுமைமாரிமேகம்.

மேகத்தின்பெயர்.

மேகம்—நீராற் பூமியை நனைப்பது.	கொண்மூ—
மங்குல்—	முகில்—
சீதம்—குளிர்ச்சியுடையது.	விண்—
பயோதரம்—நீரைத்தரித்திருப்பது.	விசும்பு
தாராதாரம்—சலதாரைகளைத் தரித்	மால்—
திருப்பது.	சலதரம்—நீர் தரித்திருப்பது.
சூயின்—	செல்—
மழை—	புயல்—
எழிலி—எழுச்சியுடையது.	கனம்—நீரால் வெம்மைநீக்குவது.
மஞ்சு—	கந்தரம்—நீர் தரித்திருப்பது.
கொண்டல்—	கார்—கருநிறமுடையது.
சீமூதம்—நீர் கட்டப்பட்டிருத்தலுடை	மை—
யது.	மாரி—

(௯௧)

வெடியொலியசனிசெல்லுவிண்ணேறுமடங்கலாறே
இடியின்பேருருமுமற்றையனலேறுமிதன்பேரென்ப
நெடுவித்துத்துத்தடித்துநீள்சம்பைசபலையோடு
கடியசஞ்சலையேமின்னல்கனருசிமின்னினேழ்பேர்.

இடியின்பெயர்.

பெயர்.

பொநள்.

பெயர்.

பொநள்.

இடி—இடித்தலுடையது.

வெடி—ஒலியுடையது.

ஒலி—ஒலித்தலுடையது.

அசனி—அழித்தலுடையது.

செல்—

விண்ணேறு—

மடங்கல்—இறுதிசெய்வது.

உரும்—

அனலேறு—

மின்னின்பெயர்.

வித்துத்து—அதிக பிரகாசமுடையது.

சடித்து—இருளைக்கண்டித்தலுடையது.

சம்பை—மழையையறிவித்து உழவர்

துயரைப் போக்குவது.

சபலை—மெல்லப்போவது.

சஞ்சலை—அசைவுடையது.

மின்னல்—பிரகாசமுடையது.

கனருசி—மேகத்தின் காந்தி.

(கூஉ)

பனியிமந்துகினமும்பேர்பரிவேடமூர்கோள்வட்டம்

தனியிடுவானவில்லையிந்திரதனுவென்றாகும்

இனையவைதேவரீட்டச்செய்யுணுற்றொன்றிசைத்தான்

புனைகுணபத்திரன் றுள்போற்றுமண்டலவன்றானே.

பனியின்பெயர்.

இமம்—வருத்தத்தைக்கொடுப்பது.

துகினம்—தாமரையை வருத்துவது.

பரிவேடத்தின்பெயர்.

பரிவேடம்—குழிந்துவளைப்பது.

ஊர்கோள்—* குறைவின்றி மண்டல

மாக வொளி பரத்தலுடையது.

வட்டம்—வட்டவடிவமுடையது.

வானவில்லின்பெயர்.

இந்திரதனு—இந்திரவில்.

(கூங்)

தேவப்பெயர்த்தொகுதி முற்றிற்று.

